

DIRECTIVA 2013/30/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 12 iunie 2013****privind siguranța operațiunilor petroliere și gazeiere offshore și de modificare a Directivei 2004/35/CE****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

(3) Prezenta directivă ar trebui să se aplice nu numai instalațiilor și operațiunilor petroliere și gazeiere viitoare, ci și, sub rezerva dispozițiilor tranzitorii, instalațiilor existente.

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

(4) Accidentele majore legate de operațiunile petroliere și gazeiere offshore pot avea consecințe devastatoare și ireversibile asupra mediului marin și de coastă, precum și efecte negative semnificative asupra activităților economice de coastă.

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

(5) Accidentele legate de operațiunile petroliere și gazeiere offshore, în special accidentul din Golful Mexic din 2010, au sensibilizat într-o măsură mai mare publicul la riscurile aferente operațiunilor petroliere și gazeiere offshore și au determinat o reexaminare a politicilor cu scopul de a garanta siguranța acestor operațiuni. Comisia a lansat o analiză a operațiunilor petroliere și gazeiere offshore, exprimându-și punctele de vedere inițiale cu privire la siguranța acestora în comunicarea „Confruntarea cu provocarea reprezentată de siguranța activităților petroliere și gazeiere offshore” din 13 octombrie 2010. Parlamentul European a adoptat rezoluții cu privire la acest subiect la 7 octombrie 2010 și la 13 septembrie 2011. Miniștrii energiei din statele membre și-au făcut cunoscute propriile puncte de vedere în cadrul concluziilor Consiliului pentru energie din 3 decembrie 2010.

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Articolul 191 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene stabilește obiectivele privind conservarea, protecția și îmbunătățirea calității mediului și utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale. Acesta instituie obligația ca toate acțiunile Uniunii să urmărească un nivel ridicat de protecție bazat pe principiul precauției și acțiunii preventive, pe principiul remedierii, cu prioritate la sursă, a daunelor provocate mediului și pe principiul „poluatorul plătește”.

(6) Există riscuri semnificative de producere a unui accident major în cadrul operațiunilor petroliere sau gazeiere offshore. Prin reducerea riscului de poluare a apelor offshore, prezenta directivă ar trebui să contribuie, prin urmare, la asigurarea protecției mediului marin și, în special, la atingerea sau menținerea unei stări ecologice bune până în 2020, obiectiv prevăzut în Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „strategia pentru mediul marin”) ⁽³⁾.

(2) Obiectivul prezentei directive constă în reducerea în măsura posibilului a apariției accidentelor majore legate de operațiunile petroliere și gazeiere offshore și limitarea consecințelor acestora, sporind astfel nivelul de protecție a mediului marin și a activităților economice de coastă împotriva poluării, stabilind condiții minime pentru desfășurarea în siguranță a activităților de explorare și exploatare offshore a petrolului și gazelor, limitând posibilele perturbări cu privire la producția indigenă de energie a Uniunii și îmbunătățind mecanismele de intervenție în cazul unui accident.

(7) Directiva 2008/56/CE vizează, printre obiectivele sale principale, abordarea impacturilor cumulate ale tuturor activităților asupra mediului marin și reprezintă pilonul de mediu al politicii maritime integrate. Această politică este relevantă pentru operațiunile petroliere și gazeiere offshore, întrucât prevede asocierea preocupărilor distincte din fiecare sector economic cu obiectivul general privind asigurarea unei înțelegeri cuprinzătoare cu privire la oceane, mări și zone de coastă, în vederea dezvoltării unei abordări coerente privind mările ținând seama de toate aspectele economice, de mediu și sociale, prin utilizarea planificării spațiale maritime și a cunoștințelor privind mediul marin.

⁽¹⁾ JO C 143, 22.5.2012, p. 125.⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 21 mai 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 10 iunie 2013.⁽³⁾ JO L 164, 25.6.2008, p. 19.

- (8) Într-o serie de regiuni din Uniune își desfășoară activitatea industriei petroliere și gaziere offshore și există perspective ca noi proiecte regionale să fie dezvoltate în apele offshore ale statelor membre, evoluțiile tehnologice permițând forajul în medii mai dificile. Producția offshore de petrol și gaze reprezintă un element important pentru securitatea Uniunii în materie de furnizare de energie.
- (9) Cadrul existent de reglementare, divergent și fragmentat, care se aplică siguranței operațiunilor petroliere și gaziere offshore din Uniune și practicile actuale în materie de siguranță ale industriei de profil nu oferă garanția absolut adecvată că riscurile de accidente offshore sunt reduse la minimum în întreaga Uniune și că, în cazul unui accident care are loc în apele offshore ale statelor membre, cel mai eficient mod de intervenție ar fi pus în aplicare în mod rapid. În conformitate cu regimurile de răspundere existente, este posibil ca partea responsabilă să nu fie întotdeauna identificată în mod clar și să nu poată plăti sau să nu aibă responsabilitatea de a plăti toate costurile pentru repararea daunelor pe care le-a cauzat. Partea responsabilă ar trebui să fie întotdeauna identificabilă în mod clar înainte de începerea operațiunilor offshore petroliere și gaziere.
- (10) În temeiul Directivei 94/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind condițiile de acordare și folosire a autorizațiilor de prospectare, explorare și extracție a hidrocarburilor ⁽¹⁾, operațiunile petroliere și gaziere offshore pot fi desfășurate în Uniune în condițiile obținerii unei autorizații. În acest context, autoritatea care eliberează autorizațiile trebuie să analizeze riscurile de natură tehnică și financiară și, după caz, profilul anterior cu privire la responsabilitate al solicitanților care urmăresc să obțină autorizații exclusive de explorare și producție. Atunci când se examinează capacitatea tehnică și financiară a entității autorizate, este necesar ca autoritatea care eliberează autorizații să examineze amănunțit inclusiv capacitatea respectivei entități de a asigura operațiuni neîntrerupte sigure și eficiente în toate condițiile care pot fi prevăzute. Atunci când evaluează capacitatea financiară a entităților care solicită autorizația în temeiul Directivei 94/22/CE, statele membre ar trebui să verifice faptul că entitățile respective au dovedit în mod corespunzător că dispozițiile necesare au fost sau vor fi adoptate pentru a acoperi responsabilitățile care pot decurge din accidente majore.
- (11) Este necesară clarificarea faptului că titularii autorizațiilor pentru operațiuni petroliere și gaziere offshore în conformitate cu Directiva 94/22/CE sunt, de asemenea, „operatorii” responsabili în sensul Directivei 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediu înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului ⁽²⁾ și că nu ar trebui, în această privință, să delege propriile responsabilități terților contractați.
- (12) Cu toate că autorizațiile generale prevăzute de Directiva 94/22/CE garantează entităților autorizate drepturi exclusive cu privire la explorarea sau producția de petrol sau de gaze dintr-o anumită zonă autorizată, operațiunile petroliere și gaziere offshore desfășurate în zona respectivă ar trebui să facă obiectul unei supravegheri reglementate specializate continue de către statele membre, pentru a se asigura că sunt introduse controale eficace cu scopul de a preveni accidentele majore și de a limita efectele pe care le au acestea asupra populației, mediului și securității furnizării de energie.
- (13) Operațiunile petroliere și gaziere offshore ar trebui desfășurate doar de operatori numiți de către entitățile autorizate sau de către autoritățile care acordă autorizațiile. Operatorul poate fi un terț sau entitatea autorizată sau una dintre entitățile autorizate în funcție de modalitățile comerciale sau de cerințele administrative naționale. Operatorul ar trebui întotdeauna să fie entitatea cu responsabilitatea principală pentru siguranța operațiunilor și ar trebui să fie în orice moment competent să acționeze în acest sens. Acest rol diferă în funcție de etapa specifică a activităților acoperite de autorizație. Prin urmare, rolul operatorului este de a opera o sondă în etapa explorării și de a opera o instalație de producție în etapa de producție. Ar trebui să fie posibil ca operatorul unei sonde în etapa explorării și operatorul unei instalații de producție să fie aceeași entitate pentru o zonă autorizată dată.
- (14) Operatorii ar trebui să reducă riscul de accident major la un nivel cât mai scăzut posibil în mod practic, până în punctul în care costul reducerii în continuare a riscului ar fi flagrant disproporționat față de avantajele unei astfel de reduceri. Caracterul practic rezonabil al măsurilor de reducere a riscului ar trebui examinat din perspectiva noilor evoluții din domeniul cunoașterii și al tehnologiei. În evaluarea caracterului flagrant disproporționat al timpului, costurilor și eforturilor față de avantajele reducerii în continuare a riscului, ar trebui avute în vedere nivelurile de risc din cele mai bune practici compatibile cu operațiunile desfășurate.
- (15) Este important să se asigure faptul că publicului i se oferă din timp posibilități efective de a participa la procesul decizional legat de operațiunile care ar putea avea efecte semnificative asupra mediului în Uniune. Această politică este conformă cu angajamentele internaționale ale Uniunii, cum ar fi Convenția CEE-ONU privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu ⁽³⁾ (Convenția de la Aarhus). Articolul 6 din Convenția de la Aarhus prevede participarea publicului la deciziile privind activitățile specifice menționate în anexa I la convenție și la deciziile privind activitățile care nu figurează în anexa în cauză, dar care pot avea un efect semnificativ asupra mediului. Articolul 7 din Convenția de la Aarhus prevede participarea publicului la planurile și programele legate de mediu.

⁽¹⁾ JO L 164, 30.6.1994, p. 3.

⁽²⁾ JO L 143, 30.4.2004, p. 56.

⁽³⁾ JO L 124, 17.5.2005, p. 4.

- (16) Există cerințe relevante în actele juridice ale Uniunii cu privire la dezvoltarea planurilor și a proiectelor, în special în Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului⁽¹⁾, Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul⁽²⁾, Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului⁽³⁾ și Directiva 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase⁽⁴⁾. Cu toate acestea, nu toate operațiunile petroliere și gaziere offshore de explorare sunt acoperite de cerințele existente ale Uniunii privind participarea publicului. Aceasta se aplică în special luării deciziilor care vizează sau ar putea duce la începerea operațiunilor de explorare într-o instalație neproductivă. Totuși, aceste operațiuni de explorare ar putea, în anumite situații, avea efecte semnificative asupra mediului și luarea de decizii ar trebui, prin urmare, să fie supusă participării publicului, astfel cum prevede Convenția de la Aarhus.
- (17) În cadrul Uniunii, există deja exemple de standarde bune privind practicile de reglementare naționale în legătură cu operațiunile petroliere și gaziere offshore. Cu toate acestea, astfel de practici sunt aplicate în mod inconsecvent pe tot cuprinsul Uniunii și niciun stat membru nu a integrat până în prezent în legislația sa tot ansamblul celor mai bune practici de reglementare pentru a preveni accidentele majore sau pentru a limita consecințele pe care acestea le au asupra vieții și sănătății umane și asupra mediului. Cele mai bune practici de reglementare sunt necesare pentru realizarea unei reglementări eficiente care asigură cele mai ridicate standarde în materie de siguranță și protejează mediul înconjurător și pot fi obținute, printre altele, prin integrarea funcțiilor conexe în cadrul unei autorități competente, care își poate lua resursele dintr-unul sau mai multe organisme naționale.
- (18) În conformitate cu Directiva 92/91/CEE a Consiliului din 3 noiembrie 1992 privind cerințele minime de îmbunătățire a protecției securității și sănătății lucrătorilor din industria extractivă de foraj [a unsprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE]⁽⁵⁾, lucrătorii și/sau reprezentanții acestora ar trebui să fie consultați cu privire la aspectele referitoare la siguranța și sănătatea la locul de muncă și ar trebui să aibă posibilitatea de a participa la discuțiile privitoare la aceste chestiuni. În plus, cea mai bună practică a Uniunii prevede stabilirea formală de mecanisme de consultare de către statele membre pe o bază tripartită cuprinzând autoritatea competentă, operatori și proprietari, precum și reprezentanții lucrătorilor. Un exemplu de astfel de consultare formală este Convenția privind consultarea tripartită a Organizației Internaționale a Muncii (Standardele internaționale de muncă), 1976 (nr. 144).
- (19) Statele membre ar trebui să se asigure că autoritatea competentă are competența legală și dispune de resurse adecvate pentru a putea realiza acțiuni efective, proporționate și transparente de asigurare a respectării aplicării legii, inclusiv, după caz, să pună capăt operațiunilor, în situații de performanță nesatisfăcătoare a operatorilor și a proprietarilor din punct de vedere al siguranței și al protecției mediului.
- (20) Independența și obiectivitatea autorității competente ar trebui asigurate. În acest sens, experiența dobândită în urma accidentelor majore arată clar că organizarea competențelor administrative în interiorul unui stat membru poate preveni conflictele de interese printr-o separare clară între funcțiile de reglementare și deciziile asociate legate de siguranța și mediul offshore și funcțiile de reglementare legate de dezvoltarea economică a resurselor naturale offshore, inclusiv acordarea de licențe și gestionarea veniturilor. Aceste conflicte de interese sunt cel mai bine prevenite printr-o separare completă a autorității competente de funcțiile legate de dezvoltarea economică a resurselor naturale offshore.
- (21) Cu toate acestea, separarea completă a autorității competente de dezvoltarea economică a resurselor naturale offshore poate fi disproporționată în cazul unui nivel scăzut de operațiuni petroliere și gaziere offshore într-un stat membru. În cazul respectiv, statul membru vizat ar trebui să găsească cele mai bune modalități alternative pentru a asigura independența și obiectivitatea autorității competente.
- (22) Este necesară o legislație specifică pentru a aborda pericolele majore care sunt legate de industria offshore a petrolului și gazelor, în mod special de siguranța privind procesele, izolarea hidrocarburilor în condiții de siguranță, integritatea structurală, prevenirea incendiilor și a exploziilor, evacuarea și salvarea și limitarea impactului asupra mediului, rezultate în urma unui accident major.
- (23) Prezenta directivă ar trebui să se aplice fără a aduce atingere vreunei cerințe în temeiul oricăror alte acte juridice ale Uniunii, în special în domeniul siguranței și sănătății lucrătorilor la locul de muncă, și anume Directiva 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă⁽⁶⁾ și Directiva 92/91/CEE.

⁽¹⁾ JO L 197, 21.7.2001, p. 30.

⁽²⁾ JO L 156, 25.6.2003, p. 17.

⁽³⁾ JO L 26, 28.1.2012, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 197, 24.7.2012, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 348, 28.11.1992, p. 9.

⁽⁶⁾ JO L 183, 29.6.1989, p. 1.

- (24) Este necesar ca un regim offshore să se aplice atât operațiunilor desfășurate în cadrul instalațiilor fixe, cât și celor desfășurate în cadrul instalațiilor mobile, precum și duratei ciclului de viață al activităților de explorare și de producție, începând de la proiectare până la dezafectare și abandon definitiv.
- (25) Cele mai bune practici disponibile în prezent pentru prevenirea accidentelor majore în cazul operațiunilor petroliere și gaziere offshore se bazează pe o abordare orientată către stabilirea obiectivelor și pe obținerea rezultatelor dorite prin evaluarea aprofundată a riscului și sisteme de gestionare fiabile.
- (26) În conformitate cu cele mai bune practici ale Uniunii, operatorii și proprietarii sunt încurajați să stabilească politici generale de siguranță și de mediu eficiente și să se asigure că acestea produc efecte în cadrul unui sistem amplu de gestiune a siguranței și a mediului și al unui plan de intervenție de urgență. Pentru a stabili regimuri adecvate pentru prevenirea accidentelor majore, operatorii și proprietarii ar trebui să identifice în mod cuprinzător și sistematic toate scenariile de accidente majore legate de toate activitățile periculoase care pot fi desfășurate pe instalația respectivă, inclusiv impactul asupra mediului generat de un accident major. Respectiv cele mai bune practici impun, de asemenea, evaluarea probabilității și a consecințelor și prin urmare a riscului unor astfel de accidente majore, precum și măsurile necesare pentru a le preveni și măsurile necesare pentru intervenția în caz de urgență, în situația în care are totuși loc un accident major. Evaluările riscurilor și modalitățile de prevenire a accidentelor majore ar trebui descrise clar și compilate în raportul privind pericolele majore. Raportul privind pericolele majore ar trebui să fie complementar cu documentul de siguranță și sănătate menționat în Directiva 92/91/CEE. Lucrătorii ar trebui să fie consultați în etapele relevante ale elaborării raportului privind pericolele majore. Raportul privind pericolele majore ar trebui să fie evaluat în detaliu și acceptat de autoritatea competentă.
- (27) Pentru a menține eficacitatea controalelor asupra pericolelor majore în apele offshore ale statelor membre, raportul privind pericolele majore ar trebui elaborat și, dacă este necesar, modificat cu privire la orice aspect important referitor la ciclul de viață al unei instalații de producție, inclusiv proiectarea, exploatarea, operațiunile atunci când acestea sunt combinate cu alte instalații, reamplasarea instalației în apele offshore ale statului membru în cauză, modificările majore și abandonul final. În mod similar, raportul privind pericolele majore ar trebui pregătit și cu privire la instalațiile neproductive și modificat după cum este necesar pentru a ține seama de modificările importante aduse instalației. Nicio instalație nu ar trebui exploatată în apele offshore ale statelor membre dacă autoritatea competentă nu a acceptat raportul privind pericolele majore comunicat de operator sau de proprietar. Acceptarea de către autoritatea competentă a raportului privind pericolele majore nu ar trebui să implice niciun transfer de responsabilitate pentru controlul pericolelor majore de la operator sau de la proprietar către autoritatea competentă.
- (28) Operațiunile la sondă ar trebui să fie efectuate numai de o instalație care poate controla din punct de vedere tehnic toate pericolele previzibile în locul de amplasare al sondei și cu privire la care a fost aprobat un raport privind pericolele majore.
- (29) Pe lângă utilizarea unei instalații adecvate, operatorul ar trebui să pregătească un plan de proiectare amănunțit și un plan de operare pertinent față de circumstanțele speciale și pericolele fiecărei operațiuni desfășurate la sondă. În conformitate cu cele mai bune practici din cadrul Uniunii, operatorul ar trebui să prevadă o examinare specializată din partea unui organism independent cu privire la proiectarea sondei. Operatorul ar trebui să trimită, în timp util, o notificare autorității competente referitoare la planurile privind sondele pentru ca autoritatea competentă să ia orice măsuri necesare în ceea ce privește operațiunile planificate la sondă. În acest sens, statele membre pot introduce cerințe naționale mai stricte înainte de începerea operațiunii la sondă.
- (30) Pentru a garanta siguranța în materie de proiectare și desfășurarea continuă a operațiunilor în condiții de siguranță, i se solicită industriei să urmeze cele mai bune practici definite în standardele și ghidurile recunoscute. Aceste standarde și ghiduri ar trebui să fie actualizate în baza noilor cunoștințe și invenții pentru a asigura o îmbunătățire continuă. Operatorii, proprietarii și autoritățile competente ar trebui să colaboreze pentru a stabili prioritățile în vederea creării de standarde sau ghiduri noi sau îmbunătățite, având în vedere experiența privind accidentul de pe platforma Deepwater Horizon și alte accidente majore. Ținând cont de prioritățile stabilite, pregătirea de ghiduri și standarde noi sau îmbunătățite ar trebui dispusă fără întârziere.
- (31) Având în vedere complexitatea operațiunilor petroliere și gaziere offshore, punerea în aplicare a celor mai bune practici de către operatori și proprietari necesită un sistem de verificare independentă a elementelor critice de siguranță și de mediu pe întregul ciclu de viață al instalației, inclusiv, în cazul instalațiilor de producție, în stadiul de proiectare.
- (32) În situația în care se află în tranzit și sunt considerate ca fiind nave, instalațiile mobile de foraj offshore fac obiectul convențiilor maritime internaționale, în special SOLAS, MARPOL sau standardele echivalente din versiunea aplicabilă a Codului pentru construcția și echiparea unităților mobile de foraj offshore (Codul MODU). Atunci când se află în tranzit în ape offshore, astfel de instalații mobile fac totodată obiectul dreptului Uniunii privind controlul statului de port și respectarea cerințelor statului de pavilion. Prezenta directivă vizează aceste instalații în cazul în care acestea sunt staționate în ape offshore pentru activități de foraj, de producție sau de alt tip, asociate cu operațiunile petroliere și gaziere offshore.

- (33) Raportul privind pericolele majore ar trebui să ia în considerare, *inter alia*, riscurile pentru mediu, inclusiv impactul condițiilor climatice și al schimbărilor climatice asupra rezistenței pe termen lung a instalațiilor. Având în vedere că operațiunile petroliere și gaziere offshore desfășurate într-un stat membru pot avea efecte nefaste semnificative asupra mediului dintr-un alt stat membru, este necesară stabilirea și aplicarea dispozițiilor specifice în conformitate cu Convenția CEE-ONU privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontalier încheiată la Espoo (Finlanda), la 25 februarie 1991. Statele membre care au ape offshore, dar care sunt inactice în operațiunile petroliere și gaziere offshore ar trebui să numească puncte de contact pentru a facilita cooperarea efectivă în acest sens.
- (34) Operatorii ar trebui să notifice statelor membre fără întârziere producerea sau iminența unui accident major, pentru ca statul membru să poată iniția intervenția corespunzătoare. Prin urmare, operatorii ar trebui să includă în notificare informații adecvate și suficiente privind localizarea, magnitudinea și natura accidentului major produs sau iminent, intervenția lor și scenariul cel mai pesimist de amplificare, inclusiv potențialul transfrontalier.
- (35) Pentru a asigura un răspuns eficient în situații de urgență, operatorii ar trebui să pregătească, pe baza scenariilor privind riscurile și pericolele identificate în raportul privind pericolele majore, planuri interne de intervenție în caz de urgență specifice platformelor, să le transmită autorității lor competente și să mențină resursele necesare pentru punerea în aplicare în mod prompt a respectivelor planuri, dacă este necesar. În cazul instalațiilor de foraj offshore mobile, operatorii se asigură că planurile interne ale proprietarilor de intervenție în caz de urgență pentru instalație sunt modificate după cum este necesar pentru a fi aplicabile amplasării specifice respective și pericolelor de exploatare a sondei. Aceste modificări ar trebui incluse în notificarea privind operațiunile la sondă. Disponibilitatea corespunzătoare a resurselor de intervenție de urgență ar trebui evaluată în raport cu capacitatea de mobilizare a acestora la locul unui accident. Disponibilitatea și eficiența resurselor de intervenție de urgență ar trebui asigurate și testate periodic de către operatori. În cazuri justificate corespunzător, este posibil ca modalitățile de intervenție să se bazeze pe transportul rapid al echipamentului de intervenție, precum dispozitivele de închidere și alte resurse, din locații aflate la distanță.
- (36) Cele mai bune practici la nivel mondial impun entităților autorizate, operatorilor și proprietarilor să își asume responsabilitatea primară pentru controlul riscurilor create de operațiunile lor, inclusiv de operațiunile desfășurate de contractanți în numele lor și, prin urmare, să stabilească în cadrul unei politici generale de prevenire a accidentelor majore mecanismele pentru punerea în aplicare a respectivei politici în mod coerent în întreaga organizație, în Uniune și în afara acesteia și să asigure adeziunea pe scară largă la respectiva politică în cadrul întreprinderilor.
- (37) Operatorii și proprietarii responsabili ar trebui să își desfășoare operațiunile în întreaga lume în conformitate cu cele mai bune practici și standarde. Aplicarea consecventă a acestor cele mai bune practici și standarde ar trebui să devină obligatorie în Uniune și ar fi de dorit ca operatorii și proprietarii înregistrați pe teritoriul unui stat membru să aplice politica generală de prevenire a accidentelor majore atunci când operează în afara apelor offshore ale statelor membre în măsura posibilului în limitele cadrului juridic național aplicabil.
- (38) Deși admit că se poate să nu fie posibilă asigurarea respectării aplicării politicii generale de prevenire a accidentelor majore în afara Uniunii, statele membre ar trebui să se asigure că operatorii și proprietarii includ operațiunile lor petroliere și gaziere offshore desfășurate în afara Uniunii în documentele lor de politică generală de prevenire a accidentelor majore.
- (39) Informațiile cu privire la accidentele majore în operațiuni petroliere și gaziere offshore din afara Uniunii pot ajuta la înțelegerea mai bună a cauzelor lor potențiale, la promovarea învățării de lecții-cheie și la dezvoltarea în continuare a cadrului de reglementare. În consecință, toate statele membre, inclusiv statele membre fără ieșire la mare și statele membre cu ape offshore care nu dețin operațiuni petroliere și gaziere offshore sau activități de autorizare ar trebui să solicite rapoarte cu privire la accidentele majore care au loc în afara Uniunii și care implică societăți înregistrate pe teritoriul lor și ar trebui să comunice aceste informații la nivelul Uniunii. Cerința de raportare nu ar trebui să interfereze cu intervenția de urgență sau cu procedurile legale legate de accident. Dimpotrivă, ar trebui să se axeze pe pertinența accidentului pentru dezvoltarea în continuare a siguranței operațiunilor petroliere și gaziere offshore în Uniune.
- (40) Statele membre ar trebui să aștepte din partea operatorilor și proprietarilor ca, în aplicarea celor mai bune practici, să stabilească relații de cooperare eficiente cu autoritatea competentă, să sprijine cele mai bune practici de reglementare ale autorității competente și să asigure în mod proactiv nivelurile cele mai ridicate de siguranță, inclusiv, după caz, suspendarea operațiunilor fără a fi necesară intervenția autorității competente.
- (41) Pentru a asigura că nu este neglijată sau ignorată nicio preocupare relevantă în materie de siguranță, este important să se stabilească și să se încurajeze metode adecvate pentru comunicarea confidențială a preocupărilor respective și pentru protejarea persoanelor care le semnalează. Deși statele membre nu pot asigura aplicarea normelor în afara Uniunii, aceste mijloace ar trebui să permită raportarea preocupărilor persoanelor implicate în operațiunile petroliere și gaziere offshore din afara Uniunii.
- (42) Schimbul de date comparabile între statele membre devine dificil și nesigur din cauza lipsei unui format comun privind raportarea datelor în toate statele membre. Un format comun pentru raportarea datelor de către operatori și proprietari către statul membru

respectiv ar asigura transparența performanței în materie de siguranță și de mediu a operatorilor și a proprietarilor, ar oferi publicului acces la informații relevante și comparabile în întreaga Uniune cu privire la siguranța operațiunilor petroliere și gaziere offshore și ar contribui la diseminarea lecțiilor învățate în urma accidentelor majore și a accidentelor evitate la limită.

- (43) Pentru a asigura condiții uniforme în vederea schimbului de informații și a încurajării transparenței privind performanța în sectorul petrolier și gazier offshore, competențele de executare ar trebui să fie conferite Comisiei cu privire la formatul și detaliile informațiilor care trebuie partajate și puse la dispoziția publicului. Competențele respective ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽¹⁾.
- (44) Procedura de consultare ar trebui utilizată pentru adoptarea actelor relevante de punere în aplicare, dat fiind faptul că respectivele acte au o natură esențialmente practică. Prin urmare, nu ar fi justificată aplicarea procedurii de examinare.
- (45) Pentru a facilita încrederea publicului în autoritatea și integritatea operațiunilor petroliere și gaziere offshore din Uniune, statele membre ar trebui să prezinte periodic Comisiei rapoarte privind activitatea și incidentele. Comisia ar trebui să publice periodic rapoarte privind nivelurile activității în Uniune și tendințele în materie de performanță privind siguranța și mediul în sectorul petrolier și gazier offshore. Statele membre ar trebui să informeze fără întârziere Comisia și oricare alt stat membru al cărui teritoriu sau ale cărui ape sunt afectate, precum și publicul interesat, cu privire la un accident major.
- (46) Experiența indică faptul că este necesar să se asigure confidențialitatea datelor sensibile pentru a încuraja un dialog deschis între autoritatea competentă și operator și proprietar. În acest scop, dialogul dintre operatori și proprietari și toate statele membre ar trebui să se bazeze pe instrumentele juridice internaționale relevante existente și pe dreptul Uniunii privind accesul la informațiile relevante din punctul de vedere al mediului înconjurător, fără a aduce atingere niciunei cerințe prioritare privind siguranța și protecția mediului.
- (47) Valoarea colaborărilor între autoritățile offshore a fost stabilită în mod clar prin intermediul activităților Forumului autorităților offshore din Marea Nordului și ale Forumului internațional al autorităților de reglementare. O colaborare similară a fost stabilită în
- (48) Intervenția în caz de urgență și planificarea de urgență în cazul unor accidente offshore majore ar trebui să devină mai eficiente prin intermediul cooperării sistematice și planificate între statele membre și între statele membre și industria petrolieră și gazieră, precum și prin schimbul de active pentru intervenția de urgență compatibile, inclusiv de expertiză. Intervențiile și planurile respective ar trebui să utilizeze, acolo unde este cazul, resursele existente și asistența disponibilă în cadrul Uniunii, în special prin intermediul Agenției Europene pentru Siguranța Maritimă („agenția”), instituită prin Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 ⁽²⁾ și al mecanismului Uniunii de protecție civilă instituit prin Decizia 2007/779/CE, Euratom a Consiliului ⁽⁴⁾. Statele membre ar trebui să poată solicita, de asemenea, asistență suplimentară din partea agenției prin intermediul mecanismului Uniunii de protecție civilă.
- (49) În temeiul Regulamentului (CE) nr. 1406/2002, agenția a fost instituită în vederea asigurării unui nivel ridicat, unitar și eficient de siguranță maritimă și a prevenirii poluării cauzate de navele maritime în Uniune, precum și în vederea asigurării intervenției în caz de poluare marină cauzată de instalațiile de petrol și gaze.
- (50) La punerea în aplicare a obligațiilor prevăzute de prezenta directivă ar trebui să se țină seama de faptul că apele marine aflate sub suveranitatea sau drepturile suverane și jurisdicția statelor membre sunt parte integrantă a celor patru regiuni marine identificate la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2008/56/CE, și anume Marea Baltică, Oceanul Atlantic de Nord-Est, Marea Mediterană și Marea Neagră. Din acest motiv, Uniunea ar trebui să consolideze cu prioritate coordonarea cu țările terțe care dețin suveranitatea sau jurisdicția asupra apelor marine din aceste regiuni marine. Cadrele corespunzătoare de cooperare includ convențiile privind mările regionale definite la articolul 3 punctul 10 din Directiva 2008/56/CE.
- (51) În ceea ce privește Marea Mediterană, în legătură cu prezenta directivă, au fost întreprinse acțiuni necesare în vederea aderării Uniunii la Protocolul privind protecția Mării Mediterane împotriva poluării care rezultă din explorarea și exploatarea platoului continental,

⁽¹⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

⁽²⁾ Decizia Comisiei din 19 ianuarie 2012 de instituire a Grupului autorităților offshore ale Uniunii Europene în materie de petrol și gaze (JO C 18, 21.1.2012, p. 8).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 iunie 2002 de instituire a unei Agenții Europene pentru Siguranța Maritimă (JO L 208, 5.8.2002, p. 1).

⁽⁴⁾ JO L 314, 1.12.2007, p. 9.

a fundului mării și a subsolului acesteia⁽¹⁾ („Protocolul offshore”) la Convenția privind protejarea mediului marin și a zonei de coastă a Mării Mediterane („Convenția de la Barcelona”), care a fost încheiată prin Decizia 77/585/CEE a Consiliului⁽²⁾.

- (52) Apele din regiunea arctică reprezintă un mediu marin din vecinătatea Uniunii de o importanță deosebită pentru Uniune și joacă un rol important în atenuarea schimbărilor climatice. Preocupările serioase în materie de mediu legate de apele din regiunea arctică necesită o atenție specială pentru a asigura protecția mediului din regiunea arctică în ceea ce privește orice operațiuni petroliere și gaziere offshore, inclusiv explorarea și ținând seama de riscul de accidente majore și de nevoia unei intervenții eficiente. Statele membre care sunt membre ale Consiliului Arctic sunt încurajate să promoveze în mod activ cele mai înalte standarde în ceea ce privește siguranța mediului în acest ecosistem vulnerabil și unic, de exemplu, prin crearea unor instrumente internaționale privind prevenirea, pregătirea și intervenția în caz de poluare cu petrol în mediul marin din regiunea arctică, precum și, printre altele, prin valorificarea activității grupului operativ instituit de Consiliul Arctic și orientările existente ale Consiliului Arctic privind petrolul și gazul de pe platformele offshore.
- (53) Planurile de urgență externe naționale ar trebui să se bazeze pe evaluarea riscurilor, ținând seama de rapoartele privind pericolele majore pentru instalațiile amplasate în apele offshore în cauză. Statele membre ar trebui să țină seama de cele mai recente orientări privind evaluarea și cartografierea riscului pentru gestionarea dezastrelor astfel cum sunt pregătite de Comisie.
- (54) Intervenția eficientă în situații de urgență impune luarea de măsuri imediate de către operator și de proprietar și cooperarea strânsă cu organizațiile de intervenție în situații de urgență ale statelor membre care coordonează introducerea unor resurse suplimentare pentru intervenția în caz de urgență, pe măsură ce situația evoluează. Această intervenție ar trebui să includă, de asemenea, o investigație amănunțită a situației de urgență, care ar trebui să fie demarată fără întârziere pentru a asigura pierderi minime de informații și probe relevante. În urma unei urgențe, statele membre ar trebui să tragă concluziile adecvate și să ia orice măsuri necesare.
- (55) Este fundamental ca toate informațiile relevante, inclusiv datele și parametrii tehnici, să fie disponibile pentru investigare ulterioară. Statele membre ar trebui să se asigure că datele relevante sunt colectate în timpul operațiunilor petroliere și gaziere și că, în eventualitatea
- unui accident major, datele relevante sunt în siguranță, iar culegerea datelor este intensificată corespunzător. În acest context, statele membre ar trebui să încurajeze utilizarea mijloacelor tehnice adecvate pentru a promova fiabilitatea și înregistrarea datelor relevante și pentru a preveni posibila manipulare a acestora.
- (56) Pentru a asigura punerea în aplicare eficientă a cerințelor prevăzute în prezenta directivă, ar trebui introduse sancțiuni eficiente, proporționale și cu efect de descurajare în cazul comiterii unor încălcări.
- (57) În vederea adaptării anumitor anexe cu scopul de a include informații suplimentare care ar putea deveni necesare din perspectiva progresului tehnic, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea cerințelor din anumite anexe la prezenta directivă. Prezintă o importanță deosebită desfășurarea unor consultări corespunzătoare de către Comisie pe parcursul activităților sale pregătitoare, inclusiv la nivel de experți. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (58) Definiția pentru daunele aduse apelor din Directiva 2004/35/CE ar trebui modificată pentru a se asigura că răspunderea entităților autorizate în temeiul directivei respective se aplică apelor marine ale statelor membre, astfel cum sunt definite de Directiva 2008/56/CE.
- (59) Multe dintre dispozițiile prezentei directive nu sunt relevante pentru statele membre fără ieșire la mare, și anume Austria, Republica Cehă, Ungaria, Luxemburg și Slovacia. Cu toate acestea, este de dorit ca aceste state membre să promoveze principiile și standardele ridicate existente în dreptul Uniunii pentru siguranța operațiunilor petroliere și gaziere offshore în contactele lor bilaterale cu țări terțe și cu organizații internaționale relevante.
- (60) Nu toate statele membre cu ape offshore autorizează operațiuni petroliere și gaziere offshore în jurisdicția proprie. Aceste state membre nu sunt implicate în acordarea de autorizații și în prevenirea accidentelor majore legate de astfel de operațiuni. Prin urmare, ar fi o obligație disproporționată și inutilă ca aceste state membre să fie nevoite să transpună și să pună în aplicare toate dispozițiile prezentei directive. Cu toate acestea, accidentele în cadrul operațiunilor petroliere și gaziere offshore le pot afecta coastele. Prin urmare, aceste state membre ar trebui, printre altele, să fie pregătite să intervină și să investigheze accidentele majore și ar trebui să coopereze prin punctele de contact cu alte state membre vizate și cu țările terțe relevante.

⁽¹⁾ Decizia Consiliului din 17 decembrie 2012 privind aderarea Uniunii Europene la Protocolul privind protecția Mării Mediterane împotriva poluării rezultate în urma explorării și exploatarei platformei continentale, a fundului mării și a subsolului marin (JO L 4, 9.1.2013, p. 13).

⁽²⁾ JO L 240, 19.9.1977, p. 1.

- (61) Dată fiind poziția lor geografică, statele membre fără ieșire la mare nu sunt angajate în acordarea de autorizații și în prevenirea accidentelor majore din cadrul operațiunilor petroliere și gaziere offshore, nici nu sunt potențial afectate de astfel de accidente petrecute în apele offshore ale altor state membre. În consecință, aceste state membre nu ar trebui să aibă obligația de a transpune majoritatea dispozițiilor prezentei directive. Cu toate acestea, în cazul în care o societate activă, direct sau prin intermediul filialelor sale, în operațiuni petroliere și gaziere offshore în afara Uniunii este înregistrată într-un stat membru fără ieșire la mare, respectivul stat membru ar trebui să ceară societății respective să întocmească un raport privind accidentele care au loc în cadrul acestor operațiuni, raport care poate fi utilizat în comun la nivelul Uniunii astfel încât toate părțile interesate din Uniune să poată beneficia de experiența dobândită în urma unor astfel de accidente.
- (62) Pe lângă măsurile introduse de prezenta directivă, Comisia ar trebui să studieze alte mijloace adecvate pentru a îmbunătăți prevenirea accidentelor majore și a limita consecințele lor.
- (63) Operatorii ar trebui să se asigure că dispun de acces la suficiente resurse fizice, umane și financiare pentru a preveni accidente majore și pentru a limita consecințele acestor accidente. Cu toate acestea, întrucât instrumentele existente de garantare financiară, inclusiv acordurile de gestionare în comun a riscurilor, nu pot acoperi toate consecințele posibile ale accidentelor majore, Comisia ar trebui să procedeze la analize și studii mai aprofundate privind măsurile corespunzătoare, pentru asigurarea unui regim de răspundere adecvat și solid pentru daunele legate de operațiunile petroliere și gaziere offshore, a unor cerințe corespunzătoare privind capacitatea financiară, inclusiv disponibilitatea instrumentelor de garantare financiară adecvate sau a altor sisteme. Aceasta poate include examinarea fezabilității unui sistem de compensare reciprocă. Comisia ar trebui să transmită un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la constatări, însoțit, dacă este cazul, de propuneri.
- (64) La nivelul Uniunii, este important ca standardele tehnice să fie completate de un cadru juridic corespunzător al legislației privind siguranța produselor și ca respectivele standarde să se aplice tuturor instalațiilor offshore aflate în apele offshore ale statelor membre și nu doar instalațiilor fixe de producție. Prin urmare, Comisia ar trebui să procedeze la analize mai detaliate referitoare la standardele de siguranță privind produsele aplicate operațiunilor petroliere și gaziere offshore.
- (65) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume stabilirea de cerințe minime pentru prevenirea accidentelor majore în cadrul operațiunilor petroliere și gaziere offshore și pentru limitarea consecințelor acestor accidente, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, în consecință, având în vedere amploarea și efectele acțiunii propuse, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității,

astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII INTRODUCTIVE

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă stabilește cerințe minime pentru prevenirea accidentelor majore din cadrul operațiunilor petroliere și gaziere offshore și limitarea consecințelor acestor accidente.
- (2) Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului Uniunii privind siguranța și sănătatea lucrătorilor la locul de muncă, în special Directivelor 89/391/CEE și 92/91/CEE.
- (3) Prezenta directivă nu aduce atingere Directivelor 94/22/CE, 2001/42/CE, 2003/4/CE⁽¹⁾, 2003/35/CE, 2010/75/UE⁽²⁾ și 2011/92/UE.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

1. „accident major” înseamnă, în raport cu o instalație sau o infrastructură conectată:
  - (a) un incident care implică o explozie, un incendiu, pierderea controlului asupra sondei sau o deversare de petrol, gaz sau substanțe periculoase care implică sau pentru care există un risc semnificativ să implice decese sau vătămări grave ale persoanelor;
  - (b) un incident care provoacă daune grave instalației sau infrastructurii conectate care implică sau pentru care există un risc semnificativ să implice decese sau vătămări grave ale persoanelor;
  - (c) oricare alt incident care are ca rezultat decesul sau vătămarea gravă a cinci sau mai multe persoane de pe instalația offshore de la care provine sursa de pericol sau care desfășoară operațiuni petroliere și gaziere offshore în legătură cu instalația sau cu infrastructura conectată; sau

⁽¹⁾ Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu (JO L 41, 14.2.2003, p. 26).

⁽²⁾ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

(d) orice incident de mediu major care rezultă din incidente menționate la literele (a), (b) și (c).

În scopul determinării dacă un incident constituie un accident major în temeiul literelor (a), (b) sau (d), o instalație care este în mod normal nesupravegheată este tratată ca și cum ar fi supravegheată;

2. „offshore” înseamnă situat în apele teritoriale, în zona economică exclusivă sau pe platoul continental al statului membru în sensul Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării;
3. „operațiuni petroliere și gaziere offshore” înseamnă toate activitățile asociate cu instalația sau infrastructura conectată, inclusiv proiectarea, planificarea, construcția, operarea și dezafectarea acestora, legate de explorarea și producția de petrol sau gaze, dar excluzând transportul petrolului și gazelor de pe o coastă pe alta;
4. „risc” înseamnă combinația dintre probabilitatea unui eveniment și consecințele evenimentului respectiv;
5. „operator” înseamnă entitatea numită de entitatea autorizată sau de autoritatea care eliberează autorizații pentru a desfășura operațiuni petroliere și gaziere offshore, inclusiv planificarea și executarea unei operațiuni la sondă sau gestionarea și controlul funcțiilor unei instalații de producție;
6. „adecvat” înseamnă corect sau care corespunde pe deplin, inclusiv pe baza examinării raportului eforturi/costuri, unei anumite cerințe sau situații, care se bazează pe probe obiective și care poate fi demonstrat printr-o analiză, o comparație cu standardele adecvate sau prin alte soluții utilizate în situații comparabile de către alte autorități sau de industria de profil;
7. „entitate” înseamnă orice persoană fizică sau juridică sau grupare de astfel de persoane;
8. „acceptabil”, în raport cu un risc, înseamnă un nivel de risc pentru care timpul, costurile sau eforturile pentru a-l reduce și mai mult ar fi extrem de disproportionale față de beneficiile unei astfel de reduceri. În evaluarea caracterului flagrant disproporționat al timpului, costurilor sau eforturilor față de avantajele reducerii în continuare a riscului, se au în vedere nivelurile de risc din cele mai bune practici compatibile cu activitatea întreprinsă;

9. „autorizație” înseamnă o autorizație pentru operațiuni petroliere și gaziere offshore în conformitate cu Directiva 94/22/CE;
10. „zonă autorizată” înseamnă zona geografică acoperită de autorizație;
11. „entitate autorizată” înseamnă titularul sau titularii comuni ai unei autorizații;
12. „contractant” înseamnă orice entitate contractată de operator sau proprietar pentru a îndeplini atribuții specifice în numele operatorului sau proprietarului;
13. „autoritate care eliberează autorizațiile” înseamnă autoritatea publică care este competentă să acorde autorizații sau să supravegheze utilizarea acestora în conformitate cu Directiva 94/22/CE;
14. „autoritate competentă” înseamnă autoritatea publică desemnată în temeiul prezentei directive și care este responsabilă pentru atribuțiile conferite prin prezenta directivă. Autoritatea competentă poate fi compusă dintr-unul sau mai multe organisme;
15. „explorare” înseamnă forarea în terenul prospectat și toate operațiunile petroliere și gaziere offshore necesare înainte de operațiunile legate de producție;
16. „producție” înseamnă extracția petrolului și gazelor situate în subsolul zonei offshore autorizate, inclusiv prelucrarea offshore a petrolului și gazelor și transportul acestora prin infrastructura conectată;
17. „instalație neproductivă” înseamnă o instalație alta decât o instalație utilizată pentru producția de petrol și gaze;
18. „public” înseamnă una sau mai multe entități și, în conformitate cu legislația sau practica națională, asociațiile, organizațiile sau grupurile acestora;
19. „instalație” înseamnă o instalație staționară, fixă sau mobilă, sau o combinație de instalații, interconectate permanent prin punți sau alte structuri, utilizate în cadrul operațiunilor petroliere și gaziere offshore sau în legătură cu aceste operațiuni. Instalațiile includ instalații de foraj offshore mobile numai atunci când acestea sunt staționate în ape offshore pentru activități de foraj, de producție sau de alt tip, asociate cu operațiunile petroliere și gaziere offshore;

20. „instalație de producție” înseamnă o instalație utilizată pentru producție;
21. „infrastructură conectată” înseamnă, în cadrul zonei de siguranță sau în cadrul unei zone din vecinătate aflată la o distanță mai mare de instalație la latitudinea statului membru:
- (a) orice sondă și structurile aferente, unitățile și dispozitivele suplimentare conectate la instalația offshore;
- (b) orice echipament sau lucrări pe structura principală a instalației sau fixate de aceasta;
- (c) orice echipament atașat de conducte sau lucrări;
22. „acceptare”, în legătură cu raportul privind pericolele majore, înseamnă comunicarea în scris de către autoritatea competentă către operator sau proprietar a faptului că raportul, dacă este pus în aplicare astfel cum se prevede în cuprinsul său, este în conformitate cu cerințele prezentei directive. Acceptarea nu implică niciun transfer de responsabilitate pentru controlul pericolelor majore către autoritatea competentă;
23. „pericol major” înseamnă o situație care prezintă potențialul de a provoca un accident major;
24. „operațiune la sondă” înseamnă orice operațiune la sondă ce ar putea avea drept consecință scurgerea accidentală a unor materiale care ar putea provoca un accident major, inclusiv forajul unei sonde, repararea sau modificarea unei sonde, suspendarea operațiunilor la sondă și abandonul permanent al unei sonde;
25. „operațiune combinată” înseamnă o operațiune efectuată de pe o instalație împreună cu o altă instalație sau alte instalații în scopuri legate de cealaltă (celelalte) instalație (instalații) și care afectează substanțial riscurile pentru siguranța persoanelor sau protecția mediului de pe oricare dintre instalații sau de pe toate instalațiile în cauză;
26. „zonă de siguranță” înseamnă zona aflată la o distanță de 500 de metri de orice punct al instalației, stabilită de statul membru;
27. „proprietar” înseamnă o entitate care are dreptul legal de a controla exploatarea unei instalații neproductive;
28. „plan intern de intervenție în caz de urgență” înseamnă un plan pregătit de operatori sau de proprietari în conformitate cu cerințele din prezenta directivă privind măsurile de prevenire a extinderii sau de limitare a consecințelor unui accident major legat de operațiunile petroliere și gaziere offshore;
29. „verificare de către organisme independente” înseamnă o evaluare și o confirmare a validității declarațiilor scrise speciale de către o entitate sau o parte de organizare a operatorului sau a proprietarului care nu se află sub controlul sau sub influența entității sau părții de organizare care utilizează declarațiile respective;
30. „modificare substanțială” înseamnă:
- (a) în cazul unui raport privind pericolele majore, o modificare a bazei pe care a fost acceptat raportul original, inclusiv, între altele, modificări fizice, disponibilitatea de noi cunoștințe sau tehnologii și modificări la nivelul gestiunii operaționale;
- (b) în cazul unei notificări privind operațiuni la sondă sau privind operațiuni combinate, o modificare a bazei pe care a fost transmisă notificarea originală, inclusiv, între altele, modificări fizice, înlocuirea unei instalații cu alta, disponibilitatea de noi cunoștințe sau tehnologii și modificări la nivelul gestiunii operaționale;
31. „începerea operațiunilor” înseamnă momentul în care instalația sau infrastructura conectată este utilizată pentru prima dată în scopul operațiunilor pentru care a fost proiectată;
32. „eficiența intervenției în cazul unei scurgeri de petrol” înseamnă eficiența sistemelor de intervenție în cazul scurgerilor de petrol în cadrul intervenției lor în cazul unei scurgeri de petrol, pe baza unei analize a frecvenței, duratei și momentului producerii condițiilor de mediu care ar împiedica o intervenție. Evaluarea eficienței intervenției în cazul unei scurgeri de petrol se exprimă ca procent din timpul în care aceste condiții nu sunt prezente și include o descriere a limitelor de exploatare impuse instalațiilor vizate ca urmare a evaluării respective;
33. „elemente critice de siguranță și de mediu” înseamnă elementele unei instalații, inclusiv programe de calculator, al căror scop este prevenirea sau limitarea consecințelor unui accident major sau a căror defectare ar putea provoca sau contribui în mod substanțial la un accident major;
34. „consultare tripartită” înseamnă o modalitate formală pentru a permite dialogul și cooperarea între autoritatea competentă, operatori și proprietari și reprezentanții lucrătorilor;
35. „industrie de profil” înseamnă entități care sunt direct implicate în operațiuni petroliere și gaziere offshore care fac obiectul prezentei directive sau ale căror activități sunt strâns legate de operațiunile respective;

36. „plan extern de intervenție în caz de urgență” înseamnă o strategie locală, națională sau regională pentru prevenirea extinderii sau limitarea consecințelor unui accident major legat de operațiunile petroliere și gaziere offshore care utilizează toate resursele disponibile ale operatorului, astfel cum sunt descrise în planul relevant intern de intervenție în caz de urgență, precum și orice resurse suplimentare puse la dispoziție de statele membre;
37. „incident de mediu major” înseamnă un incident care are sau ar putea avea efecte negative semnificative asupra mediului, în conformitate cu Directiva 2004/35/CE.

CAPITOLUL II

PREVENIREA ACCIDENTELOR MAJORE LEGATE DE OPERAȚIUNILE PETROLIERE ȘI GAZIERE OFFSHORE

Articolul 3

Principii generale de gestionare a riscurilor privind operațiunile petroliere și gaziere offshore

- (1) Statele membre solicită operatorilor să se asigure că sunt luate toate măsurile adecvate pentru prevenirea accidentelor majore din cadrul operațiunilor petroliere și gaziere offshore.
- (2) Statele membre se asigură că operatorii nu sunt degrevați de atribuțiile lor în conformitate cu prezenta directivă în virtutea faptului că acțiunile sau omisiunile care conduc sau contribuie la accidente majore au fost desfășurate de contractanți.
- (3) În cazul în care totuși se produce un accident major, statele membre se asigură că operatorii iau toate măsurile adecvate pentru a limita consecințele acestuia asupra sănătății umane și asupra mediului.
- (4) Statele membre solicită operatorilor să se asigure că operațiunile petroliere și gaziere offshore sunt efectuate în baza unei gestionări sistematice a riscurilor, astfel încât să fie acceptabile riscurile reziduale de accidente majore în cazul persoanelor, mediului și instalațiilor offshore.

Articolul 4

Considerente privind siguranța și mediul cu privire la autorizații

- (1) Statele membre se asigură că deciziile privind acordarea sau transferul autorizațiilor pentru operațiuni petroliere sau gaziere offshore țin seama de capacitatea solicitantului de a respecta cerințele pentru operațiuni în cadrul autorizației, astfel cum sunt prevăzute de dispozițiile relevante din dreptul Uniunii, în special din prezenta directivă.
- (2) În special, la evaluarea capacității tehnice și financiare a solicitantului unei autorizații, se ține cont în mod corespunzător de următoarele:

- (a) riscurile, pericolele și orice alte informații legate de zona autorizată în cauză, inclusiv, după caz, costul degradării mediului marin menționate la articolul 8 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2008/56/CE;
- (b) etapa specifică a operațiunilor petroliere și gaziere offshore;
- (c) capacitățile financiare ale solicitantului, inclusiv orice garanție financiară, de a acoperi răspunderea pentru daunele care pot rezulta din operațiunile petroliere și gaziere offshore în cauză, inclusiv răspunderea pentru daunele economice potențiale, atunci când acest tip de răspundere este prevăzut în dreptul intern;
- (d) informațiile disponibile referitoare la siguranță și la performanța în materie de mediu, inclusiv cu privire la accidentele majore, după cum ar fi adecvat pentru operațiunile pentru care a fost solicitată autorizația.

Înainte de acordarea sau de transferul unei autorizații pentru operațiuni petroliere și gaziere offshore, autoritatea care eliberează autorizațiile se consultă, în cazurile în care este necesar, cu autoritatea competentă.

- (3) Statele membre se asigură că autoritățile care eliberează autorizațiile nu acordă o autorizație decât dacă sunt mulțumite de măsura în care solicitantul a dovedit că dispozițiile adecvate au fost adoptate sau vor fi adoptate, pe baza modalităților care vor fi hotărâte de statele membre, pentru a acoperi răspunderea care poate decurge din operațiunile sale petroliere și gaziere offshore. Aceste dispoziții sunt valabile și efective de la demararea operațiunilor petroliere și gaziere offshore. Statul membru impune solicitanților să furnizeze de o manieră adecvată dovada capacității lor tehnice și financiare, precum și orice alte informații relevante referitoare la zona la care se referă autorizația și la etapa specifică a operațiunilor petroliere și gaziere offshore.

Statele membre evaluează gradul de adecvare a dispozițiilor menționate în primul paragraf pentru a stabili dacă solicitantul dispune de suficiente resurse financiare pentru lansarea imediată și continuarea neîntreruptă a tuturor măsurilor necesare pentru intervenția eficientă de urgență și remedierea ulterioară.

Statele membre facilitează mobilizarea unor instrumente financiare durabile și a altor măsuri prin care solicitanții de autorizații să fie sprijiniți pentru demonstrarea capacității lor financiare în temeiul primului paragraf.

Statele membre stabilesc cel puțin proceduri care să asigure tratarea promptă și adecvată a cererilor de despăgubire, inclusiv în raport cu plățile compensatorii pentru incidente transfrontaliere.

Statele membre solicită entităților autorizate să mențină o capacitate suficientă pentru a-și îndeplini obligațiile financiare rezultate din răspunderea pentru operațiunile petroliere și gaziere offshore.

(4) Autoritatea care eliberează autorizațiile sau entitatea autorizată numește operatorul. Atunci când operatorul este numit de entitatea autorizată, autoritatea care eliberează autorizații este înștiințată în prealabil în legătură cu numirea. În aceste cazuri, autoritatea care eliberează autorizații, dacă este cazul în consultare cu autoritatea competentă, poate obiecta la numirea operatorului. În cazul unei obiecții, statul membru solicită entităților autorizate să numească un alt operator adecvat sau să își asume responsabilitățile operatorului în temeiul prezentei directive.

(5) Procedura de acordare a autorizației pentru operațiunile petroliere și gaziere offshore legate de o anumită zonă autorizată se organizează astfel încât informațiile culese în urma explorării să poată fi luate în considerare de statul membru înainte de începerea producției.

(6) La evaluarea capacităților tehnice și financiare ale unui solicitant de autorizație, se acordă o atenție deosebită tuturor mediilor marine și costiere sensibile din punct de vedere ecologic, în special ecosistemelor care au un rol important pentru atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, cum ar fi mlaștinile sărăturate și solul submarin de iarbă de mare, și zonelor marine protejate, precum zonele speciale de conservare în sensul Directivei 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică⁽¹⁾, zonele speciale de protecție în sensul Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice⁽²⁾ și zonele marine protejate, astfel cum au fost stabilite de către Uniune sau de către statele membre în cauză în cadrul acordurilor regionale sau internaționale la care sunt parte.

Articolul 5

Participarea publicului cu privire la efectele operațiunilor petroliere și gaziere offshore planificate de explorare asupra mediului

(1) Forajul unei sonde în scopul explorării într-o instalație neproductivă nu va începe până când autoritățile relevante din statul membru nu s-au asigurat de desfășurarea timpurie și efectivă a participării publicului cu privire la efectele posibile ale operațiunilor petroliere și gaziere offshore planificate asupra mediului, în temeiul actelor juridice ale Uniunii, în special Directiva 2001/42/CE sau Directiva 2011/92/UE, după caz.

(2) În cazul în care participarea publicului nu a fost organizată în temeiul alineatului (1), statele membre se asigură că se iau următoarele măsuri:

(a) publicul este informat, fie prin anunțuri publice, fie prin alte mijloace adecvate, cum ar fi pe cale electronică, unde este planificată permiterea operațiunilor de explorare;

(b) publicul interesat este identificat, inclusiv publicul afectat sau care ar putea fi afectat sau care este interesat de decizia de a permite operațiuni de explorare, inclusiv organizații neguvernamentale relevante, precum cele care promovează protecția mediului, sau alte organizații relevante;

(c) informațiile relevante privind aceste operațiuni planificate sunt puse la dispoziția publicului, inclusiv, între altele, informațiile privind dreptul de participare la luarea deciziilor și privind autoritatea căreia îi pot fi prezentate observații sau întrebări;

(d) publicul are dreptul de a-și exprima observațiile și opiniile atunci când toate opțiunile sunt posibile, înainte de adoptarea deciziilor privind permiterea explorării;

(e) rezultatele participării publicului sunt luate în considerare în mod corespunzător la adoptarea deciziilor menționate la litera (d); și

(f) după examinarea observațiilor și a opiniilor exprimate de către public, statul membru în cauză informează cu promptitudine publicul cu privire la deciziile adoptate și la motivele și considerentele pe care se bazează acestea, incluzând informații privind procesul de participare a publicului.

Se stabilesc termene rezonabile care oferă suficient timp pentru fiecare etapă distinctă a participării publicului.

(3) Prezentul articol nu se aplică în ceea ce privește zonele autorizate înainte de 18 iulie 2013.

Articolul 6

Operațiuni petroliere și gaziere offshore în zonele autorizate

(1) Statele membre se asigură că instalațiile de producție și infrastructura conectată sunt operate doar în zonele autorizate și numai de către operatori numiți în acest scop în temeiul articolului 4 alineatul (4).

(2) Statele membre solicită entităților autorizate să se asigure că orice operator are capacitatea de a respecta cerințele pentru operațiunile specifice din cadrul autorizației.

(3) Pe întreaga durată a operațiunilor petroliere și gaziere offshore, statele membre solicită entităților autorizate să ia toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că operatorul respectă cerințele și își îndeplinește funcțiile și îndatoririle în temeiul prezentei directive.

⁽¹⁾ JO L 206, 22.7.1992, p. 7.

⁽²⁾ JO L 20, 26.1.2010, p. 7.

(4) În cazul în care autoritatea competentă stabilește că operatorul nu mai are capacitatea de a respecta cerințele relevante în conformitate cu prezenta directivă, este informată autoritatea care eliberează autorizațiile. Ulterior, autoritatea care eliberează autorizațiile notifică această informație entității autorizate și aceasta din urmă își asumă responsabilitatea pentru îndeplinirea îndatoririlor în cauză și propune de îndată autorității care eliberează autorizațiile un operator înlocuitor.

(5) Statele membre se asigură că operațiunile legate de instalațiile de producție și neproductive nu încep sau nu continuă înainte ca raportul privind pericolele majore să fi fost acceptat de către autoritatea competentă în conformitate cu prezenta directivă.

(6) Statele membre se asigură că operațiunile la sondă sau operațiunile combinate nu încep sau nu continuă înainte ca raportul privind pericolele majore pentru instalațiile implicate să fi fost acceptat în conformitate cu prezenta directivă. Mai mult, aceste operațiuni nu încep sau nu continuă dacă o notificare privind operațiuni la sondă sau o notificare privind operațiuni combinate nu a fost prezentată autorității competente în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (h) sau (i), sau dacă autoritatea competentă formulează obiecții cu privire la conținutul unei notificări.

(7) Statele membre se asigură că este stabilită o zonă de siguranță în jurul unei instalații și că navele au interdicția de a intra sau de a rămâne în respectiva zonă de siguranță.

Totuși, respectiva interdicție nu se aplică unei nave care intră sau rămâne în zona de siguranță:

- (a) în legătură cu punerea, inspectarea, testarea, repararea, întreținerea, alterarea, reînnoirea sau scoaterea oricărui cablu sau conductă submarină din zona de siguranță sau din proximitatea sa;
- (b) pentru a furniza servicii pentru orice instalații din zona de siguranță sau a transporta persoane sau bunuri înspre și dinspre acestea;
- (c) pentru a inspecta orice instalații sau infrastructuri conectate din acea zonă de siguranță sub autoritatea statului membru;
- (d) în legătură cu salvarea sau cu tentativa de salvare de vieți sau bunuri;
- (e) din cauza intemperiilor; sau
- (f) atunci când se află în dificultate; sau
- (g) în cazul în care operatorul, proprietarul sau statul membru în care se află zona de siguranță și-a dat consimțământul.

(8) Statele membre stabilesc un mecanism pentru participarea efectivă la consultările tripartite între autoritatea competentă, operatori, proprietari și reprezentanții lucrătorilor privind formularea standardelor și politicilor care se ocupă de prevenirea accidentelor majore.

Articolul 7

Răspunderea pentru daunele cauzate mediului

Fără a aduce atingere domeniului de aplicare a răspunderii pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului, existent în temeiul Directivei 2004/35/CE, statele membre se asigură că entitatea autorizată este răspunzătoare financiar pentru prevenirea și repararea daunelor aduse mediului, astfel cum sunt definite în respectiva directivă, cauzate de operațiunile petroliere și gaziere offshore desfășurate de entitatea autorizată sau de operator, sau în numele acestora.

Articolul 8

Numirea autorității competente

- (1) Statele membre numesc o autoritate competentă responsabilă cu următoarele funcții de reglementare:
  - (a) evaluarea și aprobarea rapoartelor privind pericolele majore, evaluarea notificărilor privind proiectarea și evaluarea notificărilor privind operațiunile la sondă sau operațiunile combinate și a altor astfel de documente care îi sunt prezentate;
  - (b) supravegherea respectării prezentei directive de către operatori și proprietari, inclusiv inspecții, investigații și acțiuni de punere în aplicare;
  - (c) consilierea altor autorități sau organisme, inclusiv a autorității de eliberare a autorizațiilor;
  - (d) elaborarea planurilor anuale în conformitate cu articolul 21;
  - (e) elaborarea de rapoarte;
  - (f) cooperarea cu autoritățile competente sau cu punctele de contact în temeiul articolului 27.
- (2) Statele membre garantează în permanență independența și obiectivitatea autorității competente în îndeplinirea funcțiilor sale de reglementare, în special cu privire la alineatul (1) literele (a), (b) și (c). În consecință, sunt prevenite conflictele de interese între funcțiile de reglementare ale autorității competente, pe de o parte, și, pe de altă parte, funcțiile de reglementare legate de dezvoltarea economică a resurselor naturale offshore și autorizarea operațiunilor petroliere și gaziere offshore în cadrul statului membru și colectarea și gestionarea veniturilor din operațiunile respective.

(3) În vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite la alineatul (2), statele membre solicită ca funcțiile de reglementare ale autorității competente să fie îndeplinite în cadrul unei autorități care este independentă de oricare dintre funcțiile statelor membre referitoare la dezvoltarea economică a resurselor naturale offshore, de autorizarea operațiunilor petroliere și gaziere offshore din statele membre și de colectarea și gestionarea veniturilor din acele operațiuni.

Cu toate acestea, în cazul în care numărul total al instalațiilor offshore supravegheate în mod normal este sub șase, statele membre în cauză pot decide să nu aplice primul paragraf. O astfel de decizie nu aduce atingere obligațiilor statelor membre în temeiul alineatului (2).

(4) Statele membre pun la dispoziția publicului o descriere a modului în care este organizată autoritatea competentă, inclusiv motivul pentru care aceasta a fost instituită într-un anumit mod, precum și felul în care au asigurat îndeplinirea funcțiilor de reglementare prevăzute la alineatul (1) și respectarea obligațiilor prevăzute la alineatul (2).

(5) Statele membre se asigură că autoritatea competentă dispune de resurse umane și financiare adecvate pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi revin în temeiul prezentei directive. Aceste resurse sunt proporționale cu amploarea operațiunilor petroliere și gaziere offshore ale statelor membre.

(6) Statele membre pot încheia acorduri formale cu agenții competente ale Uniunii sau cu alte organisme adecvate, dacă acestea există, pentru furnizarea de cunoștințe de specialitate pentru sprijinirea autorității competente în îndeplinirea funcțiilor sale de reglementare. În sensul prezentului alineat, un organism nu este considerat adecvat în cazul în care obiectivitatea sa ar putea fi compromisă de conflicte de interese.

(7) Statele membre pot institui mecanisme prin care costurile financiare ale autorității competente în îndeplinirea atribuțiilor care îi revin în temeiul prezentei directive pot fi recuperate de la entitățile autorizate, de la operatori sau de la proprietari.

(8) În cazul în care autoritatea competentă cuprinde mai multe organisme, statele membre depun toate eforturile pentru a evita dublarea funcțiilor de reglementare între organisme. Statele membre pot desemna unul dintre organismele constitutive ca organism principal responsabil de coordonarea funcțiilor de reglementare în conformitate cu prezenta directivă și de raportarea către Comisie.

(9) Statele membre supraveghează activitățile autorității competente și iau toate măsurile necesare pentru îmbunătățirea eficienței acesteia în îndeplinirea funcțiilor de reglementare prevăzute la alineatul (1).

Articolul 9

Funcționarea autorității competente

Statele membre se asigură că autoritatea competentă:

- (a) acționează independent de politicile, de deciziile de reglementare sau de alte considerații care nu sunt legate de atribuțiile care îi revin în temeiul prezentei directive;
- (b) clarifică nivelul responsabilităților proprii și al responsabilităților operatorului și al proprietarului privind controlul riscurilor de accidente majore în temeiul prezentei directive;
- (c) instituie o politică, un proces și proceduri pentru o evaluare aprofundată a rapoartelor privind pericolele majore și a notificărilor prezentate în temeiul articolului 11, precum și pentru supravegherea conformității cu prezenta directivă în jurisdicția statului membru, inclusiv prin inspecții, investigații și măsuri de asigurare a respectării dispozițiilor prezentei directive;
- (d) pune la dispoziția operatorilor și proprietarilor politica, procesul și procedurile în conformitate cu litera (c) și pune la dispoziția publicului rezumate ale acestora;
- (e) după caz, pregătește și pune în aplicare proceduri coordonate sau comune cu alte autorități din statele membre pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi revin în temeiul prezentei directive; și
- (f) își fundamentează politica, procedurile de organizare și operaționale pe principiile stabilite în anexa III.

Articolul 10

Atribuțiile Agenției Europene pentru Siguranța Maritimă

- (1) Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă (EMSA, denumită în continuare „agenția”) furnizează statelor membre și Comisiei asistență tehnică și științifică în conformitate cu mandatul său în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1406/2002.
- (2) În cadrul mandatului său, agenția:
  - (a) asistă Comisia și statul membru, la cererea acestuia, în detectarea și monitorizarea amplitudinii unei scurgeri de petrol sau de gaze;
  - (b) asistă statele membre, la cererea acestora, în elaborarea și punerea în aplicare a planurilor externe de intervenție în caz de urgență, în special atunci când există un impact transfrontalier în interiorul apelor offshore ale statelor membre sau dincolo de acestea;
  - (c) pe baza planurilor externe și interne de intervenție în caz de urgență ale statelor membre, elaborează împreună cu statele membre și operatorii un catalog al echipamentelor și serviciilor de urgență disponibile.

- (3) La cerere, agenția poate:
- (a) asista Comisia în evaluarea planurilor externe de intervenție în caz de urgență ale statelor membre, pentru a verifica dacă planurile respectă directiva;
- (b) revizui exercițiile care se axează pe testarea mecanismelor de urgență transfrontaliere și ale Uniunii.

CAPITOLUL III

PREGĂTIREA ȘI DESFĂȘURAREA OPERAȚIUNILOR PETROLIERE ȘI GAZIERE OFFSHORE

Articolul 11

Documente de transmis pentru desfășurarea operațiunilor petroliere și gaziere offshore

- (1) Statele membre se asigură că operatorul sau proprietarul transmite autorității competente următoarele documente:
- (a) politica generală de prevenire a accidentelor majore sau o descriere adecvată a acesteia, în conformitate cu articolul 19 alineatele (1) și (5);
- (b) sistemul de gestionare a siguranței și a mediului, sau o descriere adecvată a acestuia, aplicabil instalației, în conformitate cu articolul 19 alineatele (3) și (5);
- (c) în cazul unei instalații planificate pentru producție, o notificare privind proiectarea în conformitate cu anexa I partea 1;
- (d) o descriere a sistemului de verificare independentă în conformitate cu articolul 17;
- (e) un raport privind pericolele majore în conformitate cu articolele 12 și 13;
- (f) în cazul unei modificări substanțiale, inclusiv dezasblarea unei instalații, un raport privind riscurile majore modificat, în conformitate cu articolele 12 și 13;
- (g) planul intern de intervenție în caz de urgență sau o descriere adecvată a acestuia în conformitate cu articolele 14 și 28;
- (h) în cazul unei operațiuni la sondă, o notificare privind operațiunea la sondă respectivă și informații privind operațiunea la sondă respectivă în conformitate cu articolul 15;
- (i) în cazul unei operațiuni combinate, o notificare privind operațiunile combinate în conformitate cu articolul 16;

- (j) în cazul unei instalații de producție existente, care trebuie să fie mutată într-un nou loc de producție în care să fie exploatată, o notificare privind mutarea, în conformitate cu anexa I partea 1;

- (k) orice alte documente relevante solicitate de autoritatea competentă.

(2) Documentele care trebuie prezentate în temeiul alineatului (1) literele (a), (b), (d) și (g) însoțesc raportul privind pericolele majore necesar în temeiul alineatului (1) litera (e). Politica generală de prevenire a accidentelor majore a unui operator al unei sonde, dacă nu a fost transmisă anterior, se transmite împreună cu notificarea privind operațiunile la sondă care se transmite în temeiul alineatului (1) litera (h).

(3) Notificarea privind proiectarea necesară în temeiul alineatului (1) litera (c) este transmisă autorității competente în termenul stabilit de autoritatea competentă înainte de prezentarea prevăzută a raportului privind pericolele majore pentru operațiunea planificată. Autoritatea competentă răspunde notificării privind proiectarea prin comentarii de care se ține seama în raportul privind pericolele majore.

(4) În cazul în care o instalație de producție existentă urmează să pătrundă în apele offshore ale unui stat membru sau să le părăsească, operatorul notifică autoritatea competentă în scris înainte de data la care se prevede ca instalația de producție să pătrundă în apele offshore ale unui stat membru sau să le părăsească.

(5) Notificarea privind mutarea necesară în temeiul alineatului (1) litera (j) se transmite autorității competente într-un stadiu suficient de timpuriu al evoluției propuse, pentru a permite operatorului să ia în considerare eventualele probleme semnalate de autoritatea competentă în cursul pregătirii raportului privind pericolele majore.

(6) În cazul în care există o modificare substanțială care afectează notificarea privind proiectarea sau mutarea înainte de transmiterea raportului privind pericolele majore, autoritatea competentă este informată cât mai curând posibil în legătură cu modificarea respectivă.

(7) Raportul privind pericolele majore necesar în temeiul alineatului (1) litera (e) este înaintat autorității competente într-un termen stabilit de autoritatea competentă care este anterior datei estimate pentru începerea operațiunilor.

Articolul 12

Raportul privind pericolele majore referitor la o instalație de producție

(1) Statele membre se asigură că operatorul pregătește un raport privind pericolele majore referitor la o instalație de producție, care se transmite în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (e). Raportul respectiv cuprinde informațiile menționate în anexa I părțile 2 și 5 și este actualizat dacă este cazul sau atunci când acest lucru este solicitat de autoritatea competentă.

(2) Statele membre se asigură că reprezentanții lucrătorilor sunt consultați în toate etapele relevante în cursul pregătirii raportului privind pericolele majore referitor la o instalație de producție și că sunt oferite probe în acest sens în conformitate cu anexa I partea 2 punctul 3.

(3) Raportul privind pericolele majore referitor la o instalație de producție poate fi pregătit în legătură cu un grup de instalații care fac obiectul acordului autorității competente.

(4) În cazul în care sunt necesare informații suplimentare în vederea acceptării unui raport privind pericolele majore, statele membre se asigură că, la cererea autorității competente, operatorul furnizează aceste informații și efectuează modificările necesare în raportul privind pericolele majore care a fost prezentat.

(5) În cazul în care urmează să se facă modificări la instalația de producție care duc la o modificare substanțială, sau este prevăzută dezasambarea unei instalații fixe de producție, operatorul pregătește un raport modificat privind pericolele majore, care se transmite în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (f), în termenul stabilit de autoritatea competentă, în conformitate cu anexa I partea 6.

(6) Statele membre se asigură că modificările planificate nu sunt aplicate sau, după caz, dezasambarea nu începe decât după ce autoritatea competentă a acceptat raportul modificat privind pericolele majore referitor la instalația de producție.

(7) Cel puțin la fiecare cinci ani sau mai devreme, la solicitarea autorității competente, raportul privind pericolele majore referitor la o instalație de producție face obiectul unei reexaminări periodice amănunțite de către operator. Rezultatele reexaminării sunt notificate autorității competente.

Articolul 13

Raportul privind pericolele majore referitor la o instalație neproductivă

(1) Statele membre se asigură că proprietarul pregătește un raport privind pericolele majore referitor la o instalație neproductivă, care se transmite în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (e). Raportul respectiv cuprinde informațiile menționate în anexa I părțile 3 și 5 și este actualizat dacă este cazul sau atunci când acest lucru este solicitat de autoritatea competentă.

(2) Statele membre se asigură că reprezentanții lucrătorilor sunt consultați în cursul etapelor relevante ale pregătirii raportului privind pericolele majore referitor la o instalație neproductivă și că sunt oferite probe în acest sens în conformitate cu anexa I partea 3 punctul 2.

(3) În cazul în care sunt necesare informații suplimentare în vederea acceptării unui raport privind pericolele majore referitor

la o instalație neproductivă, statele membre solicită proprietarului, la cererea autorității competente, să furnizeze aceste informații și să efectueze modificările necesare ale raportului privind pericolele majore care a fost prezentat.

(4) În cazul în care urmează să se facă modificări la instalația neproductivă care duc la o modificare substanțială, sau este prevăzută dezasambarea unei instalații fixe neproductive, proprietarul pregătește un raport modificat privind pericolele majore, care se transmite în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (f) în termenul stabilit de autoritatea competentă, în conformitate cu anexa I partea 6 punctele 1, 2 și 3.

(5) În cazul unei instalații fixe neproductive, statele membre se asigură că modificările planificate nu sunt aplicate sau, după caz, dezafectarea nu începe decât după ce autoritatea competentă a acceptat raportul modificat privind pericolele majore referitor la instalația fixă neproductivă.

(6) În cazul unei instalații mobile neproductive, statele membre se asigură că modificările planificate nu sunt aplicate decât după ce autoritatea competentă a acceptat raportul modificat privind pericolele majore referitor la instalația mobilă neproductivă.

(7) Cel puțin la fiecare cinci ani sau mai devreme, la solicitarea autorității competente, raportul privind pericolele majore referitor la o instalație de producție face obiectul unei reexaminări periodice amănunțite de către proprietar. Rezultatele reexaminării sunt notificate autorității competente.

Articolul 14

Planuri interne de intervenție în caz de urgență

(1) Statele membre se asigură că operatorii sau proprietarii, după caz, pregătesc planuri interne de intervenție în caz de urgență, care se transmit în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (g). Planurile se pregătesc în conformitate cu articolul 28 ținând seama de evaluarea riscului de accident major efectuată pe parcursul pregătirii celui mai recent raport privind pericolele majore. Planul include o analiză a eficienței intervenției în cazul unei scurgeri de petrol.

(2) În cazul în care se intenționează desfășurarea de operațiuni la sondă pe o instalație mobilă neproductivă, planul intern de intervenție în caz de urgență pentru instalație ține seama de evaluarea riscului, efectuată pe parcursul pregătirii notificării privind operațiunile la sondă care se transmite în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (h). În cazul în care planul intern de intervenție în caz de urgență trebuie modificat din cauza caracteristicilor speciale legate de natura sau locul în care se află sonda, statele membre se asigură că operatorul sondei transmite autorității competente planul intern de intervenție în caz de urgență modificat, sau o descriere adecvată a acestuia, pentru a completa notificarea relevantă privind operațiunile la sondă.

(3) În cazul în care se intenționează desfășurarea de operațiuni combinate la o instalație neproductivă, planul intern de intervenție în caz de urgență este modificat pentru a acoperi operațiunile combinate și este transmis autorității competente pentru a completa notificarea relevantă privind operațiunile combinate.

Articolul 15

Notificarea privind operațiunile la sondă și informații privind operațiunile la sondă

(1) Statele membre se asigură că operatorul unei sonde pregătește notificarea care se transmite în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (h) autorității competente. Respectiva notificare se transmite în termenul stabilit de autoritatea competentă înainte de începerea operațiunii la sondă. Respectiva notificare privind operațiunile la sondă include informații referitoare la proiectarea sondei și la operațiunile la sondă propuse, în conformitate cu anexa I partea 4. Aceasta include o analiză a eficienței intervenției în cazul unei scurgeri de petrol.

(2) Autoritatea competentă analizează notificarea și, dacă se consideră necesar, ia măsurile corespunzătoare înainte de începerea operațiunilor la sondă, ceea ce ar putea include interzicerea începerii operațiunii.

(3) Statele membre se asigură că operatorul sondei implică organismul independent de verificare în planificarea și pregătirea modificării substanțiale a notificării privind operațiunile la sondă transmise în temeiul articolului 17 alineatul (4) litera (b) și că informează imediat autoritatea competentă în legătură cu orice modificare substanțială a notificării privind operațiunile la sondă transmise. Autoritatea competentă analizează aceste modificări și, dacă se consideră necesar, ia măsurile corespunzătoare.

(4) Statele membre se asigură că operatorul sondei prezintă rapoarte privind operațiunile la sondă autorității competente în conformitate cu cerințele prevăzute în anexa II. Rapoartele sunt transmise săptămânal, începând cu data începerii operațiunilor la sondă, sau la intervale indicate de autoritatea competentă.

Articolul 16

Notificarea privind operațiunile combinate

(1) Statele membre se asigură că operatorii și proprietarii implicați într-o operațiune combinată pregătesc împreună notificarea care se transmite în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (i). Notificarea conține informațiile specificate în anexa I partea 7. Statele membre se asigură că unul dintre operatorii respectiv transmise notificarea privind operațiunile combinate autorității competente. Notificarea este transmisă în termenul stabilit de autoritatea competentă înainte de începerea operațiunilor combinate.

(2) Autoritatea competentă analizează notificarea și, dacă se consideră necesar, ia măsurile corespunzătoare înainte de începerea operațiunilor combinate, ceea ce poate include interzicerea începerii operațiunii.

(3) Statele membre se asigură că operatorul care a transmis notificarea informează, fără întârziere, autoritatea competentă în legătură cu orice modificare substanțială a notificării transmise. Autoritatea competentă analizează aceste modificări și, dacă se consideră necesar, ia măsurile corespunzătoare.

Articolul 17

Verificarea de către organisme independente

(1) Statele membre se asigură că operatorii și proprietarii stabilesc sisteme de verificare de către organisme independente și că pregătesc o descriere a sistemelor respective, care se transmite în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (d) și se include în sistemul de gestionare a siguranței și a mediului transmis în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (b). Descrierea conține informațiile specificate în anexa I partea 5.

(2) Rezultatele verificării de către organisme independente nu aduc atingere răspunderii pe care o are operatorul sau proprietarul pentru funcționarea corectă și în condiții de siguranță a echipamentului și a sistemelor în curs de verificare.

(3) Selectarea unui organism independent de verificare și proiectarea sistemelor de verificare de către organisme independente respectă criteriile din anexa V.

(4) Sistemele de verificare de către organisme independente se instituie:

(a) în ceea ce privește instalațiile, pentru a oferi o asigurare independentă că elementele critice de siguranță și de mediu identificate în evaluarea riscului pentru instalație, astfel cum sunt descrise în raportul privind pericolele majore, sunt adecvate și că programul de examinare și testare a elementelor critice de siguranță și de mediu este adecvat, actualizat și funcționează după plan;

(b) în ceea ce privește notificările privind operațiunile la sondă, pentru a oferi o asigurare independentă că proiectarea sondei și măsurile de control privind sonda sunt adecvate condițiilor prevăzute de funcționare a acesteia în orice situație.

(5) Statele membre se asigură că operatorii și proprietarii răspund și întreprind acțiunile corespunzătoare pe baza consilierii organismului independent de verificare.

(6) Statele membre solicită operatorilor și proprietarilor să se asigure că consilierea primită de la organismul independent de verificare în conformitate cu alineatul (4) litera (a), precum și registrele privind acțiunile întreprinse în urma consilierii respective sunt puse la dispoziția autorității competente și păstrate de operator sau de proprietar pentru o perioadă de șase luni de la finalizarea operațiunilor petroliere și gaziere offshore la care se referă.

(7) Statele membre solicită operatorilor de sonde să se asigure că constatările și observațiile organismului independent de verificare în conformitate cu alineatul (4) litera (b) din prezentul articol și acțiunile întreprinse în urma acestor constatări și observații sunt prezentate în notificarea privind operațiunile la sondă pregătită în conformitate cu articolul 15.

(8) În cazul instalațiilor de producție, sistemul de verificare este introdus înaintea finalizării proiectului. În cazul unei instalații neproductive, sistemul este introdus înainte de începerea operațiunilor în apele offshore ale statelor membre.

Articolul 18

Competența autorității competente în ceea ce privește operațiunile de pe instalații

Statele membre se asigură că autoritatea competentă:

- (a) interzice exploatarea sau începerea operațiunilor la oricare instalație sau la oricare infrastructură conectată la aceasta în cazul în care măsurile propuse în raportul privind pericolele majore pentru prevenirea sau limitarea consecințelor accidentelor majore sau în notificările privind operațiunile la sondă sau privind operațiuni combinate transmise în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (h) sau (i), după caz, sunt considerate insuficiente pentru a respecta cerințele prezentei directive;
- (b) în situații excepționale și în cazul în care aceasta consideră că siguranța și protecția mediului nu sunt compromise, reduce intervalul de timp cuprins între momentul prezentării raportului privind pericolele majore sau a altor documente care se transmit în temeiul articolului 11 și momentul începerii operațiunilor;
- (c) solicită operatorului să ia măsurile proporționale pe care autoritatea competentă le consideră necesare pentru a asigura respectarea articolului 3 alineatul (1);
- (d) în cazul în care se aplică articolul 6 alineatul (4), ia măsurile corespunzătoare pentru a asigura siguranța continuă a operațiunilor;
- (e) este abilitată să solicite îmbunătățiri și, dacă este necesar, să interzică continuarea exploatarea oricărei instalații sau a oricărei părți sau infrastructuri conectate la aceasta în cazul în care rezultatul unei inspecții, al unei constatări în temeiul articolului 6 alineatul (4), al unei reexaminări periodice a raportului privind pericolele majore transmise în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (e) sau al modificărilor aduse notificărilor transmise în temeiul articolului 11, indică faptul că cerințele menționate în prezenta directivă nu sunt respectate sau că există preocupări justificate cu privire la siguranța operațiunilor petroliere și gaziere offshore sau a instalațiilor.

CAPITOLUL IV

POLITICA DE PREVENIRE

Articolul 19

Prevenirea accidentelor majore de către operatori și proprietari

(1) Statele membre solicită operatorilor și proprietarilor să pregătească un document prin care își stabilesc politica generală de prevenire a accidentelor majore, care se transmite în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (a), și să se asigure că aceasta este pusă în aplicare în cadrul operațiunilor petroliere și gaziere offshore organizate de aceștia, inclusiv prin aplicarea unor modalități corespunzătoare de monitorizare în vederea asigurării eficienței politicii respective. Documentul conține informațiile specificate în anexa I partea 8.

(2) Politica generală de prevenire a accidentelor majore ține seama de responsabilitatea primară a operatorilor pentru, între altele, controlul riscurilor de producere a unui accident major, care sunt rezultatul operațiunilor lor și față de îmbunătățirea continuă a controlului respectivelor riscuri pentru a asigura un nivel ridicat de protecție în orice moment.

(3) Statele membre se asigură că operatorii și proprietarii pregătesc un document în care descriu sistemul lor de gestionare a siguranței și a mediului, care se transmite în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (b). Documentul respectiv include descrierea următoarelor elemente:

- (a) modalitățile de organizare privind controlul pericolelor majore;
  - (b) modalitățile pentru pregătirea și prezentarea rapoartelor privind pericolele majore și a celorlalte documente, după caz, în temeiul prezentei directive; și
  - (c) sistemele de verificare de către organisme independente stabilite în temeiul articolului 17.
- (4) Statele membre creează posibilități pentru operatori și pentru proprietari de a contribui la mecanisme pentru o consultare tripartită eficientă stabilită în temeiul articolului 6 alineatul (8). După caz, angajamentul unui operator și al unui proprietar față de aceste mecanisme poate fi evidențiat în politica generală de prevenire a accidentelor majore.

(5) Politica generală de prevenire a accidentelor majore și sistemele de gestionare în materie de siguranță și de mediu sunt pregătite în conformitate cu anexa I părțile 8 și 9 și cu anexa IV. Se aplică următoarele condiții:

- (a) politica generală de prevenire a accidentelor majore este în formă scrisă și stabilește obiectivele generale și mecanismele de control al riscurilor de accidente majore, precum și modul în care respectivele obiective vor fi atinse și modul în care respectivele mecanisme vor fi puse în aplicare la nivel global;

(b) sistemul de gestionare a siguranței și a mediului este integrat în sistemul de gestionare general al operatorului sau al proprietarului și include structura organizațională, responsabilitățile, practicile, procedurile, procesele și resursele în vederea stabilirii și punerii în aplicare a politicii generale de prevenire a accidentelor majore.

(6) Statele membre se asigură că operatorii și proprietarii pregătesc și mențin un inventar complet de echipamente de intervenție în caz de urgență relevant pentru operația lor petroliară și gazieră offshore.

(7) Statele membre se asigură că operatorii și proprietarii, în consultare cu autoritatea competentă și folosind schimburile de cunoștințe, informații și experiențe prevăzute la articolul 27 alineatul (1), pregătesc și revizuiesc standarde și ghiduri privind cea mai bună practică în raport cu controlul pericolelor majore pe durata ciclului de viață al proiectării și desfășurării operațiunilor petroliere și gaziere offshore și că respectă cel puțin prezentarea generală din anexa VI.

(8) Statele membre solicită operatorilor și proprietarilor să se asigure că documentul privind politica lor generală de prevenire a accidentelor majore menționat la alineatul (1) include, totodată, instalațiile de producție și instalațiile neproductive ale acestora, situate în afara Uniunii.

(9) În cazul în care o activitate desfășurată de un operator sau de un proprietar prezintă un pericol imediat pentru sănătatea umană sau crește semnificativ riscul unui accident major, statul membru se asigură că operatorul sau proprietarul ia măsurile adecvate care pot include, dacă este necesar, suspendarea activității relevante până când pericolul sau riscul este controlat corespunzător. Statele membre se asigură că, în cazul în care se iau aceste măsuri, operatorul sau proprietarul notifică autoritatea competentă fără întârziere și în termen de 24 de ore de la luarea măsurilor respective.

(10) Statele membre se asigură că, după caz, operatorii și proprietarii iau măsurile adecvate pentru utilizarea mijloacelor tehnice sau a procedurilor adecvate în vederea promovării fiabilității culegerii și înregistrării de date relevante și a prevenirii posibilelor manipulări ale acestora.

Articolul 20

Operațiuni petroliere și gaziere offshore efectuate în afara Uniunii

(1) Statele membre impun societăților înregistrate pe teritoriul lor și care desfășoară, direct sau prin filiale, operațiuni petroliere și gaziere în afara Uniunii ca deținători ai autorizației sau ca operatori să raporteze statelor membre, la cerere, circumstanțele oricărui accident major în care au fost implicate.

(2) În solicitarea de raport în temeiul alineatului (1) din prezentul articol, statul membru relevant specifică detaliile informațiilor cerute. Schimbul de rapoarte de acest tip se desfășoară

în conformitate cu articolul 27 alineatul (1). Statele membre care nu au nicio autoritate competentă și niciun punct de contact transmit rapoartele primite Comisiei.

Articolul 21

Asigurarea respectării cadrului de reglementare pentru prevenirea accidentelor majore

(1) Statele membre se asigură că operatorii și proprietarii respectă măsurile stabilite în raportul privind pericolele majore și în planurile menționate în notificarea privind operațiunile la sondă și în notificarea privind operațiunile combinate, transmise în temeiul articolului 11 alineatul (1) literele (e), (h) și, respectiv, (i).

(2) Statele membre se asigură că operatorii și proprietarii asigură autorității competente sau persoanelor care acționează sub conducerea autorității competente transportul către și dinspre o instalație sau navă asociată cu operațiunile petroliere și gaziere offshore (inclusiv transportul echipamentelor acestora) în orice moment rezonabil, precum și cazarea, masa și alte mijloace de subsistență aferente vizitei lor la instalații în scopul facilitării supravegherii de către autoritatea competentă, inclusiv al efectuării de inspecții, investigații și al verificării aplicării corespunzătoare a prezentei directive.

(3) Statele membre se asigură că autoritatea competentă elaborează planuri anuale în vederea supravegherii eficiente, inclusiv prin inspecții, a pericolelor majore, pe baza gestionării riscului și acordând o atenție deosebită respectării raportului privind pericolele majore și celorlalte documente prezentate în temeiul articolului 11. Eficacitatea planurilor este reexaminată periodic, iar autoritatea competentă ia orice măsuri necesare pentru a le îmbunătăți.

Articolul 22

Raportarea confidențială referitoare la preocupările în materie de siguranță

(1) Statele membre se asigură că autoritatea competentă stabilește mecanisme:

(a) pentru raportarea confidențială referitoare la preocupările în materie de siguranță și de mediu legate de operațiunile petroliere și gaziere offshore din orice sursă; precum și

(b) pentru investigarea unor astfel de raportări, menținând în același timp anonimatul persoanelor în cauză.

(2) Statele membre solicită operatorilor și proprietarilor să comunice angajaților lor și contractanților lor care au legătură cu operațiunea și angajaților acestor contractanți detaliile înțelegerilor naționale privind mecanismele menționate la alineatul (1) și să se asigure că referințele cu privire la raportarea confidențială sunt incluse în cadrul formării profesionale și al comunicărilor relevante.

CAPITOLUL V

TRANSPARENȚA ȘI SCHIMBUL DE INFORMAȚII*Articolul 23***Schimbul de informații**

(1) Statele membre se asigură că operatorii și proprietarii furnizează autorității competente cel puțin informațiile descrise la anexa IX.

(2) Comisia stabilește, printr-un act de punere în aplicare, un format comun pentru raportarea datelor și detaliile referitoare la schimbul de informații care trebuie să fie realizat. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 37 alineatul (2).

*Articolul 24***Transparența**

(1) Statele membre pun la dispoziția publicului informațiile menționate la anexa IX.

(2) Comisia stabilește, printr-un act de punere în aplicare, un format comun privind publicarea care permite o comparație transfrontalieră simplă a datelor. Acest act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 37 alineatul (2). Formatul comun privind publicarea permite o comparație fiabilă a practicilor naționale în temeiul prezentului articol și al articolului 25.

*Articolul 25***Raportarea privind siguranța și impactul asupra mediului**

(1) Statele membre prezintă un raport anual Comisiei care conține informațiile specificate în anexa IX punctul 3.

(2) Statele membre desemnează o autoritate responsabilă cu schimbul de informații în conformitate cu articolul 23 și cu publicarea informațiilor în conformitate cu articolul 24.

(3) Comisia publică un raport anual pe baza informațiilor raportate ei de către statele membre în temeiul alineatului (1).

*Articolul 26***Investigația în urma unui accident major**

(1) Statele membre inițiază investigații amănunțite cu privire la accidentele majore care au loc în jurisdicția lor.

(2) Un rezumat al constatărilor pregătit în conformitate cu alineatul (1) este pus la dispoziția Comisiei, fie la finalizarea investigației, fie la finalizarea procedurilor legale, după caz. Statele membre furnizează o versiune neconfidențială a constatărilor, care poate fi pusă la dispoziția publicului.

(3) Statele membre se asigură că în urma investigațiilor realizate în temeiul alineatului (1) autoritatea competentă pune în aplicare orice recomandări ale investigației care sunt de competența sa.

CAPITOLUL VI

COOPERARE*Articolul 27***Cooperarea între statele membre**

(1) Fiecare stat membru se asigură că autoritatea sa competentă realizează un schimb reciproc periodic de cunoștințe, informații și experiență cu alte autorități competente, printre altele cu Grupul autorităților offshore ale Uniunii Europene în materie de petrol și gaze (EUOAG) și că participă la consultări cu industria de profil, alte părți interesate și Comisia, cu privire la aplicarea dreptului național relevant și a dreptului Uniunii relevant.

Pentru statele membre care nu desfășoară operațiuni petroliere și gaziere offshore în jurisdicția lor, informațiile menționate la primul paragraf se primesc de către punctele de contact desemnate în temeiul articolului 32 alineatul (1).

(2) Cunoștințele, informațiile și experiența care fac obiectul schimbului în temeiul alineatului (1) privesc, în special, funcționarea măsurilor privind gestionarea riscurilor, prevenirea accidentelor majore, verificarea respectării legislației și intervenția în caz de urgență în legătură cu operațiunile petroliere și gaziere offshore desfășurate în interiorul Uniunii, precum și în afara Uniunii, acolo unde este cazul.

(3) Fiecare stat membru se asigură că autoritatea sa competentă participă la stabilirea unor priorități comune clare pentru pregătirea și actualizarea standardelor și a ghidurilor, cu scopul de a identifica și de a facilita punerea în aplicare și aplicarea consecventă a celor mai bune practici privind operațiunile petroliere și gaziere offshore.

(4) Până la 19 iulie 2014, Comisia prezintă statelor membre un raport privind gradul de adecvare a resurselor naționale de specialitate pentru îndeplinirea funcțiilor de reglementare în temeiul prezentei directive care, dacă este necesar, include propuneri pentru a garanta faptul că toate statele membre au acces la resurse naționale de specialitate adecvate.

(5) Până la 19 iulie 2016, statele membre notifică Comisiei măsurile naționale pe care le-au instituit cu privire la accesul la cunoștințe, active și resurse de specialitate, inclusiv acordurile formale în conformitate cu articolul 8 alineatul (6).

CAPITOLUL VII

CAPACITATEA DE PREGĂTIRE ȘI INTERVENȚIE ÎN CAZ DE URGENȚĂ*Articolul 28***Cerințe privind planurile interne de intervenție în caz de urgență**

(1) Statele membre se asigură că planurile interne de intervenție în caz de urgență care se pregătesc de către operator sau proprietar în conformitate cu articolul 14 și care se transmit în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (g) sunt:

(a) puse în practică fără întârziere pentru a interveni în cazul oricărui accident major sau în cazul unei situații în care există un risc iminent de accident major; și

(b) în conformitate cu planul extern de intervenție în caz de urgență menționat la articolul 29.

(2) Statele membre se asigură că operatorul și proprietarul mențin la zi echipamentele și expertiza relevante pentru planul intern de intervenție în caz de urgență, astfel încât echipamentele și expertiza să fie disponibile în orice moment și, după cum este necesar, să fie puse la dispoziția autorităților responsabile pentru executarea planului extern de intervenție în caz de urgență al statului membru în care se aplică planul intern de intervenție în caz de urgență.

(3) Planul intern de intervenție în caz de urgență este elaborat în conformitate cu anexa I partea 10 și este actualizat în urma oricărei modificări substanțiale aduse raportului privind pericolele majore sau notificărilor prezentate în temeiul articolului 11. Orice astfel de actualizări sunt comunicate autorității competente în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (g) și notificate autorității sau autorităților relevante, responsabile pentru pregătirea planurilor externe de intervenție în caz de urgență în zona vizată.

(4) Planul intern de intervenție în caz de urgență este integrat altor măsuri privind protecția și salvarea personalului de pe instalația avariata, astfel încât să se asigure o șansă ridicată de siguranță personală și supraviețuire.

*Articolul 29***Planurile externe de intervenție în caz de urgență și capacitatea de pregătire pentru situații de urgență**

(1) Statele membre pregătesc planuri externe de intervenție în caz de urgență referitoare la toate instalațiile petroliere și gaziere offshore sau la infrastructura conectată și la zonele potențial afectate aflate sub jurisdicția lor. Statele membre specifică rolul și obligația financiară a entităților autorizate și a operatorilor în cadrul planurilor externe de intervenție în caz de urgență.

(2) Planurile externe de intervenție în caz de urgență sunt elaborate de statul membru în cooperare cu operatorii și cu proprietarii relevanți și, dacă este cazul, cu entitățile autorizate

și autoritatea competentă și țin seama de versiunile cele mai actuale ale planurilor interne de intervenție în caz de urgență privind instalațiile sau infrastructura conectată, existente sau prevăzute în zona care face obiectul planului extern de intervenție în caz de urgență.

(3) Planurile externe de intervenție în caz de urgență sunt elaborate în conformitate cu anexa VII și sunt puse la dispoziția Comisiei, a altor state membre potențial afectate și a publicului. Atunci când pun la dispoziție planurile externe de intervenție în caz de urgență, statele membre se asigură că informațiile divulgate nu comportă riscuri pentru siguranța și securitatea instalațiilor petroliere și gaziere offshore și pentru exploatarea acestora și nu lezează interesele economice ale statelor membre sau siguranța personală și bunăstarea funcționarilor statelor membre.

(4) Statele membre iau măsurile adecvate pentru a atinge un nivel ridicat de compatibilitate și interoperabilitate a echipamentelor de intervenție și a expertizei între toate statele membre dintr-o regiune geografică și, dacă este cazul, din afara acesteia. Statele membre încurajează industria de profil să elaboreze echipamente de intervenție și servicii subcontractate compatibile și interoperabile pe tot cuprinsul regiunii geografice.

(5) Statele membre păstrează evidențe ale echipamentelor și serviciilor de intervenție în caz de urgență în conformitate cu anexa VIII punctul 1. Evidențele respective sunt puse la dispoziția celorlalte state membre potențial afectate și Comisiei și, pe bază de reciprocitate, țărilor terțe învecinate.

(6) Statele membre se asigură că operatorii și proprietarii își testează periodic propria capacitate de pregătire în vederea unei intervenții eficiente în cazul accidentelor majore petroliere și gaziere offshore, în strânsă cooperare cu autoritățile relevante ale statelor membre.

(7) Statele membre se asigură că autoritățile competente sau, după caz, punctele de contact elaborează scenarii de cooperare pentru cazuri de urgență. Scenariile respective sunt evaluate periodic și actualizate în funcție de necesități.

*Articolul 30***Intervenția în caz de urgență**

(1) Statele membre se asigură că operatorul sau, dacă este cazul, proprietarul notifică imediat autorităților relevante un accident major sau o situație care prezintă un risc iminent de accident major. Notificarea respectivă descrie împrejurările, inclusiv, dacă este posibil, originea, impactul probabil asupra mediului și potențialele consecințe majore.

(2) Statele membre se asigură că, în eventualitatea unui accident major, operatorul sau proprietarul ia toate măsurile adecvate pentru a preveni extinderea sa și pentru a-i limita consecințele. Autoritățile competente ale statelor membre pot asista operatorul sau proprietarul, inclusiv prin furnizarea de resurse suplimentare.

(3) În cursul intervenției de urgență, statul membru colectează informațiile necesare în vederea unei investigații aprofundate în temeiul articolului 26 alineatul (1).

CAPITOLUL VIII

EFECTE TRANSFRONTALIERE

Articolul 31

Capacitatea transfrontalieră de pregătire și intervenție în caz de urgență a statelor membre în a căror jurisdicție se desfășoară operațiuni petroliere și gaziere offshore

(1) În cazul în care un stat membru consideră că un risc major aferent unei operațiuni petroliere sau gaziere offshore care urmează să aibă loc sub jurisdicția sa este de natură să aibă efecte semnificative asupra mediului dintr-un alt stat membru, acesta, înainte de demararea operațiunii, transmite informațiile relevante statului membru potențial afectat și depune toate eforturile, împreună cu statul membru potențial afectat, pentru adoptarea unor măsuri de prevenire a daunelor.

Statele membre care se consideră potențial afectate pot solicita statului membru sub jurisdicția căruia urmează să aibă loc operațiunea petrolieră și gazieră offshore să le transmită toate informațiile relevante. Statele membre respective pot evalua împreună eficacitatea măsurilor, fără a aduce atingere funcțiilor de reglementare ale autorității competente în a cărei jurisdicție ar avea loc operațiunea în cauză în temeiul articolului 8 alineatul (1) literele (a), (b) și (c).

(2) În cadrul planurilor interne și externe de intervenție în caz de urgență se ține cont de riscurile majore identificate în conformitate cu alineatul (1), pentru a facilita o intervenție comună eficientă în caz de accident major.

(3) În cazul în care există un risc ca efectele transfrontaliere previzibile ale accidentelor majore să afecteze țări terțe, statele membre pun la dispoziția țărilor terțe informații, pe bază de reciprocitate.

(4) Statele membre își coordonează măsurile referitoare la zonele din afara Uniunii pentru a preveni eventualele efecte negative ale operațiunilor petroliere și gaziere offshore.

(5) Statele membre își testează periodic capacitatea de pregătire în vederea unei intervenții eficiente în cazul accidentelor, cooperând cu statele membre potențial afectate, agențiile relevante ale Uniunii și, pe bază de reciprocitate, cu țările terțe potențial afectate. Comisia poate contribui la exercițiile care se axează pe testarea mecanismelor de urgență transfrontaliere.

(6) În cazul unui accident major sau al unei amenințări iminente legate de acesta care produce sau poate produce efecte transfrontaliere, statul membru sub jurisdicția căruia are loc această situație informează fără întârziere Comisia și statele

membre sau țările terțe care pot fi afectate de situație și furnizează continuu informații relevante pentru o intervenție eficientă în caz de urgență.

Articolul 32

Capacitatea transfrontalieră de pregătire și intervenție în caz de urgență a statelor membre în a căror jurisdicție nu se desfășoară operațiuni petroliere și gaziere offshore

(1) Statele membre în a căror jurisdicție nu se desfășoară operațiuni petroliere și gaziere offshore desemnează un punct de contact pentru schimbul de informații cu statele membre învecinate relevante.

(2) Statele membre în a căror jurisdicție nu se desfășoară operațiuni petroliere și gaziere offshore aplică articolul 29 alineatele (4) și (7) pentru a se asigura de existența unei capacități de intervenție adecvate în eventualitatea în care ar fi afectate de un accident major.

(3) Statele membre în a căror jurisdicție nu se desfășoară operațiuni petroliere și gaziere offshore își coordonează planurile naționale de urgență pentru mediul marin cu alte state membre relevante, în măsura în care este necesar pentru a asigura intervenția cea mai eficientă în cazul unui accident major.

(4) În cazul în care un stat membru în a cărui jurisdicție nu se desfășoară operațiuni petroliere și gaziere este afectat de un accident major, acesta:

(a) ia toate măsurile adecvate, în conformitate cu planul național de urgență menționat la alineatul (3);

(b) se asigură că toate informațiile aflate sub controlul său, disponibile în cadrul jurisdicției sale și care pot fi relevante pentru o investigație completă a accidentului major sunt furnizate sau făcute accesibile la cerere statului membru care conduce investigația în temeiul articolului 26.

Articolul 33

Abordarea coordonată în vederea siguranței operațiunilor petroliere și gaziere offshore la nivel internațional

(1) În strânsă cooperare cu statele membre și fără a aduce atingere acordurilor internaționale relevante, Comisia promovează cooperarea cu țările terțe care desfășoară operațiuni petroliere și gaziere offshore în aceleași regiuni marine ca și statele membre.

(2) Comisia facilitează schimbul de informații dintre statele membre cu operațiuni petroliere și gaziere offshore și țările terțe învecinate cu operațiuni similare, pentru a promova măsuri preventive și planuri regionale de intervenție în caz de urgență.

(3) Comisia promovează standarde ridicate de siguranță în cazul operațiunilor petroliere și gaziere offshore la nivel internațional, în cadrul forurilor competente la nivel mondial și regional, inclusiv al celor referitoare la apele din regiunea arctică.

CAPITOLUL IX

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 34

Sancțiuni

Statele membre stabilesc norme privind sancțiunile aplicabile încălcărilor dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că sancțiunile sunt aplicate. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică dispozițiile respective Comisiei până la 19 iulie 2015 și îi comunică de îndată orice modificări ulterioare aduse acestora.

Articolul 35

Competențe delegate ale Comisiei

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 36 în vederea adaptării anexelor I, II, VI și VII în sensul includerii unor informații suplimentare care ar putea deveni necesare în lumina progreselor tehnice. Respectivul adaptări nu pot să ducă la modificări substanțiale ale obligațiilor prevăzute de prezenta directivă.

Articolul 36

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 35 este conferită Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 18 iulie 2013. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu patru luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 35 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 35 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor

formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 37

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 38

Modificarea Directivei 2004/35/CE

(1) La articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2004/35/CE, litera (b) se înlocuiește cu textul următor:

„(b) «daunele aduse apelor» și anume, orice daună cu efecte negative grave:

(i) asupra stării ecologice, chimice sau cantitative sau asupra potențialului ecologic al apelor în cauză, astfel cum au fost definite de Directiva 2000/60/CE, cu excepția efectelor negative pentru care se aplică articolul 4 alineatul (7) din directiva respectivă; sau

(ii) asupra stării ecologice a apelor marine în cauză, astfel cum au fost definite de Directiva 2008/56/CE, în măsura în care aspectele speciale privind starea ecologică a mediului marin nu fac deja obiectul Directivei 2000/60/CE;”.

(2) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma alineatului (1) până la 19 iulie 2015. Statele membre informează imediat Comisia cu privire la aceasta.

Articolul 39

Rapoarte către Parlamentul European și Consiliu

(1) Până la 31 decembrie 2014, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport privind disponibilitatea instrumentelor de garantare financiară și privind tratarea cererilor de compensații, însoțit de propuneri, după caz.

(2) Până la 19 iulie 2015, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport privind evaluarea sa cu privire la eficiența regimurilor de răspundere din Uniune cu privire la daunele cauzate de operațiunile petroliere și gaziere offshore. Acest raport include o evaluare a gradului de adecvare a extinderii dispozițiilor privind răspunderea. După caz, raportul este însoțit de propuneri.

(3) Comisia examinează gradul de adecvare a includerii unui anumit comportament care conduce la un accident major în domeniul de aplicare al Directivei 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal⁽¹⁾. Până la 31 decembrie 2014, Comisia își prezintă constatările într-un raport adresat Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative, sub rezerva punerii la dispoziție de către statele membre a informațiilor adecvate.

Articolul 40

Raportarea și reexaminarea

(1) Până la 19 iulie 2019, Comisia, ținând cont în mod corespunzător de eforturile și experiențele autorităților competente, evaluează experiența punerii în aplicare a prezentei directive.

(2) Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport privind rezultatul respectivei evaluări. Respectivul raport include orice propuneri adecvate de modificare a prezentei directive.

Articolul 41

Transpunere

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 19 iulie 2015.

Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea includ o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

(3) Prin derogare de la alineatul (1) primul paragraf și sub rezerva alineatului (5), statele membre cu ape offshore în a căror jurisdicție nu se desfășoară operațiuni petroliere și gaziere offshore și care nu intenționează să autorizeze astfel de operațiuni informează Comisia în acest sens și au obligația să pună în aplicare până la 19 iulie 2015 numai acele măsuri care sunt necesare pentru a asigura respectarea articolelor 20, 32 și 34. Aceste state membre au dreptul de a autoriza astfel de operațiuni numai după ce au transpus și au pus în aplicare celelalte dispoziții ale prezentei directive și au informat Comisia în acest sens.

(4) Prin derogare de la alineatul (1) primul paragraf și sub rezerva alineatului (5), statele membre fără ieșire la mare sunt obligate să pună în aplicare până la 19 iulie 2015 numai acele măsuri care sunt necesare pentru a asigura respectarea articolului 20.

(5) În cazul în care la 18 iulie 2013 nicio societate care desfășoară operațiuni reglementate de articolul 20 nu este înregistrată într-un stat membru căruia i se aplică dispozițiile alineatului (3) sau (4), statul membru respectiv are obligația să pună în aplicare măsurile necesare pentru asigurarea respectării articolului 20 numai după 12 luni de la orice înregistrare ulterioară a unei astfel de societăți în statul membru respectiv sau până la 19 iulie 2015, aplicându-se data ulterioară.

Articolul 42

Dispoziții tranzitorii

(1) În ceea ce privește proprietarii, operatorii de instalații de producție planificate și operatorii care planifică sau execută operațiuni la sondă, statele membre aplică actele cu putere de lege și actele administrative adoptate în temeiul articolului 41 până la 19 iulie 2016.

(2) În ceea ce privește instalațiile existente, statele membre aplică actele cu putere de lege și actele administrative adoptate în temeiul articolului 41 de la data reexaminării prevăzute de lege planificate a documentației de evaluare a riscurilor și cel târziu până la 19 iulie 2018.

Articolul 43

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 44

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 12 iunie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
L. CREIGHTON

⁽¹⁾ JO L 328, 6.12.2008, p. 28.

ANEXA I

Informații care trebuie incluse în documentele transmise autorităților competente în temeiul articolului 11**1. INFORMAȚII CARE TREBUIE INCLUSE ÎNTR-O NOTIFICARE PRIVIND PROIECTAREA SAU MUTAREA UNEI INSTALAȚII DE PRODUCȚIE**

Notificarea privind proiectarea și notificarea privind mutarea unei instalații de producție care se transmit în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (c) și, respectiv, litera (j) includ cel puțin următoarele informații:

1. numele și adresa operatorului instalației;
2. o descriere a procesului de proiectare pentru operațiunile și sistemele de producție, de la un concept inițial până la proiectul prezentat sau selectarea unei instalații existente, a standardelor relevante utilizate și a conceptelor de proiectare incluse în proces;
3. o descriere a conceptului de proiectare selectat, în raport cu scenariile privind pericolele majore pentru instalația vizată și locul de amplasare al acesteia, precum și caracteristicile principale privind controlul riscului;
4. o dovadă conform căreia conceptul contribuie la reducerea, până la un nivel acceptabil, a pericolelor majore;
5. o descriere a instalației și a condițiilor din cadrul amplasamentului prevăzut;
6. o descriere a oricăror limitări privind siguranța operațiunilor datorate mediului, condițiilor meteorologice și naturii fundului mării și modalitățile de identificare a riscurilor cauzate de pericolele existente pe fundul mării și de cele din mediul marin, cum ar fi conductele și zonele de acostare ale instalațiilor învecinate;
7. o descriere a tipurilor de operațiuni supuse unor pericole majore care trebuie efectuate;
8. o descriere generală a sistemului de gestionare a siguranței și a mediului, prin intermediul căruia măsurile prevăzute pentru controlul riscurilor de accidente majore sunt menținute în mod eficient;
9. o descriere a sistemelor independente de verificare și o listă inițială a elementelor critice de siguranță și de mediu și a performanței necesare a acestora;
10. în cazul în care o instalație de producție existentă urmează să fie mutată într-un nou amplasament pentru a deservi o operațiune de producție diferită, o dovadă care să demonstreze că instalația este adecvată pentru operațiunea de producție propusă;
11. în cazul în care o instalație neproductivă urmează să fie modificată pentru a fi utilizată ca instalație de producție, o dovadă care să demonstreze că instalația este adecvată pentru o asemenea conversie.

2. INFORMAȚII CARE TREBUIE INCLUSE ÎNTR-UN RAPORT PRIVIND PERICOLELE MAJORE PENTRU EXPLOATAREA UNEI INSTALAȚII DE PRODUCȚIE

Rapoartele privind pericolele majore în cazul unei instalații de producție care se pregătesc în conformitate cu articolul 12 și se transmit în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (e) includ cel puțin următoarele informații:

1. o descriere a modului în care este luată în considerare intervenția autorității competente în legătură cu notificarea privind proiectarea;
2. numele și adresa operatorului instalației;
3. un rezumat privind modul de implicare a oricărui lucrător în pregătirea raportului privind pericolele majore;
4. o descriere a instalației și a oricărei asocieri cu alte instalații sau infrastructuri conectate, inclusiv sondele;
5. o dovadă care să arate că au fost identificate toate pericolele majore, că probabilitatea și consecințele acestora au fost evaluate, inclusiv limitările privind siguranța operațiunilor datorate mediului, condițiilor meteorologice și naturii fundului mării, și că măsurile pentru controlul acestora, inclusiv elementele critice de siguranță și de mediu asociate, sunt adecvate, astfel încât riscul de producere a unui accident major să fie redus la un nivel acceptabil; această dovadă include o evaluare a eficienței intervenției în cazul unei scurgeri de petrol;

6. o descriere a tipului de operațiuni cu potențial de pericol major care trebuie efectuate și numărul maxim de persoane care pot fi prezente pe instalație în orice moment;
7. o descriere a echipamentelor și a modalităților de a asigura controlul sondei, siguranța procesului, izolarea substanțelor periculoase, prevenirea incendiilor și a exploziilor, protecția lucrătorilor împotriva substanțelor periculoase și protecția mediului împotriva unui accident major în fază incipientă;
8. o descriere a modalităților de protecție a persoanelor de pe instalații împotriva pericolelor majore și de asigurare a evacuării și salvării lor în condiții de siguranță, precum și modalitățile de întreținere a sistemelor de control pentru prevenirea daunelor cauzate instalației și mediului în cazul în care este evacuat tot personalul;
9. codurile, standardele și ghidurile relevante utilizate în construcția și în punerea în funcțiune a instalației;
10. informații cu privire la sistemul de gestionare a siguranței operatorului și al mediului, care este relevant pentru instalația de producție;
11. un plan intern de acțiune în caz de urgență sau o descriere adecvată a acestuia;
12. o descriere a sistemului independent de verificare;
13. orice alte detalii relevante, de exemplu în cazul în care două sau mai multe instalații funcționează combinat într-un mod care afectează potențialul de pericol major pe care îl prezintă oricare dintre instalațiile respective sau toate instalațiile;
14. informațiile relevante în sensul altor cerințe din prezenta directivă, obținute în temeiul cerințelor de prevenire a accidentelor majore din Directiva 92/91/CEE;
15. în ceea ce privește operațiunile care urmează să fie derulate de pe instalație, orice informație privind prevenirea accidentelor majore care ar putea cauza daune semnificative sau grave mediului, relevantă pentru alte cerințe din cadrul prezentei directive, obținută în conformitate cu Directiva 2011/92/UE;
16. o evaluare a efectelor de mediu potențiale identificate rezultate în urma pierderii stării de izolare a poluanților rezultați în urma unui accident major și o descriere a măsurilor tehnice și de altă natură preconizate pentru prevenirea, reducerea și compensarea acestora, inclusiv monitorizarea.

3. INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE ÎNTR-UN RAPORT PRIVIND PERICOLELE MAJORE PENTRU O INSTALAȚIE NEPRODUCTIVĂ

Rapoartele privind pericolele majore în cazul unei instalații neproductive care se pregătesc în conformitate cu articolul 13 și se transmit în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (e) includ cel puțin următoarele informații:

1. numele și adresa proprietarului;
2. un rezumat privind modul de implicare a oricărui lucrător în pregătirea raportului privind pericolele majore;
3. o descriere a instalației și, în cazul unei instalații mobile, o descriere a mijloacelor de transfer a acesteia între amplasamente și sistemul de staționare ale acesteia;
4. o descriere a tipurilor de operațiuni cu potențial de pericol major pe care instalația le poate efectua și numărul maxim de persoane care pot fi prezente pe instalație în orice moment;
5. o dovadă care să arate că au fost identificate toate pericolele majore, că probabilitatea și consecințele acestora au fost evaluate, inclusiv eventualele limitări privind siguranța operațiunilor datorate condițiilor de mediu, meteorologice și naturii fundului mării, și că măsurile pentru controlul acestora, inclusiv elementele critice de siguranță și de mediu asociate sunt adecvate, astfel încât riscul de producere a unui accident major să fie redus într-o măsură acceptabilă; această dovadă include o evaluare a eficienței intervenției în cazul unei scurgeri de petrol;
6. o descriere a echipamentelor și a modalităților de a asigura controlul sondei, siguranța procesului, izolarea substanțelor periculoase, prevenirea incendiilor și a exploziilor, protecția lucrătorilor împotriva substanțelor periculoase și protecția mediului împotriva unui accident major;
7. o descriere a modalităților de protecție a persoanelor de pe instalație împotriva pericolelor majore și de asigurare a evacuării și salvării lor în condiții de siguranță, precum și modalitățile de întreținere a sistemelor de control pentru prevenirea daunelor cauzate instalației și mediului în cazul în care este evacuat tot personalul;

8. codurile, standardele și ghidurile relevante utilizate în construcția și în punerea în funcțiune a instalației;
9. o dovadă care să arate că au fost identificate toate pericolele majore în cazul tuturor operațiunilor pe care instalația le poate efectua și că riscul de producere a unui accident major este redus la un nivel acceptabil;
10. o descriere a oricăror limitări privind siguranța operațiunilor datorate condițiilor de mediu, meteorologice și naturii fundului mării și modalitățile de identificare a riscurilor cauzate de pericolele existente pe fundul mării și de cele din mediul marin, cum ar fi conductele și zonele de acostare ale instalațiilor învecinate;
11. informații cu privire la sistemul de gestionare a siguranței și a mediului, care este relevant pentru instalația neproductivă;
12. o copie sau o descriere adecvată a planului intern de intervenție în caz de urgență, sau o descriere adecvată a acestuia;
13. o descriere a sistemului independent de verificare;
14. orice alte detalii relevante, de exemplu în cazul în care două sau mai multe instalații funcționează combinat într-un mod care afectează potențialul de pericol major pe care îl prezintă oricare dintre instalațiile respective sau toate instalațiile;
15. în ceea ce privește operațiunile care urmează să fie derulate de pe instalație, orice informație obținută în temeiul Directivei 2011/92/UE privind prevenirea accidentelor majore care ar putea cauza daune semnificative sau grave mediului, relevantă pentru alte cerințe din cadrul prezentei directive;
16. o evaluare a efectelor de mediu potențiale identificate rezultate în urma pierderii stării de izolare a poluanților rezultați în urma unui accident major și o descriere a măsurilor tehnice și de altă natură prevăzute pentru prevenirea, reducerea și compensarea acestora, inclusiv monitorizarea.

4. INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE ÎNTR-O NOTIFICARE PRIVIND OPERAȚIUNILE LA SONDĂ

Notificările privind operațiunile la sondă care se pregătesc în conformitate cu articolul 15 și se transmit în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (h) includ cel puțin următoarele informații:

1. numele și adresa operatorului sondei;
2. denumirea instalației care urmează fie utilizată și numele și adresa proprietarului sau, în cazul unei instalații de producție, ale contractantului care desfășoară activități de foraj;
3. detaliile de identificare a sondei și orice asociere cu instalații sau infrastructura conectată;
4. informații privind programul de lucru al sondei, inclusiv privind perioada în care aceasta este exploatată, detaliile și verificarea barierelor în calea pierderii controlului asupra sondei (echipamente, fluide de foraj, ciment etc.), controlul de direcție privind traiectoria sondei și limitările cu privire la exploatarea în condiții de siguranță în conformitate cu gestionarea riscurilor;
5. în cazul unei sonde existente, informații cu privire la istoricul și starea acesteia;
6. orice detalii cu privire la echipamentele de siguranță care urmează să fie desfășurate și care nu sunt descrise în raportul curent privind pericolele majore referitor la instalație;
7. o evaluare a riscului care include o descriere privind:
  - (a) pericolele speciale asociate operațiunii la sondă, inclusiv orice limitări privind siguranța operațiunilor datorate condițiilor de mediu, meteorologice și naturii fundului mării;
  - (b) pericolele legate de zona submarină;
  - (c) orice operațiuni desfășurate la suprafață sau în subsolul marin care prezintă un potențial de pericol major simultan;
  - (d) măsuri adecvate de control;

8. o descriere a configurației sondei la sfârșitul exploatarei – de exemplu, abandonată permanent sau temporar; și dacă echipamentul de producție a fost plasat în interiorul sondei în vederea unei utilizări viitoare;
9. în cazul unei modificări a unei notificări privind operațiunile la sondă transmise anterior, detalii suficiente în vederea actualizării complete a notificării;
10. în cazul în care o sondă urmează să fie construită, modificată sau întreținută cu ajutorul unei instalații neproductive, următoarele informații suplimentare:
  - (a) o descriere a oricăror limitări privind siguranța operațiunilor din motive de mediu, meteorologice și datorate naturii fundului mării și modalitățile de identificare a riscurilor cauzate de pericolele existente pe fundul mării și de cele din mediul marin, cum ar fi conductele și zonele de acostare ale instalațiilor învecinate;
  - (b) o descriere a condițiilor de mediu care au fost luate în considerare în cadrul planului intern de intervenție în caz de urgență pentru instalație;
  - (c) o descriere a modalităților de intervenție în caz de urgență, inclusiv modalitățile de intervenție în cazul unui incident care afectează mediul, care nu sunt prezentate în raportul privind pericolele majore; și
  - (d) o descriere a modului în care sistemele de gestionare ale operatorului sondei și ale proprietarului urmează să fie coordonate pentru a asigura controlul eficient al pericolelor majore în orice moment;
11. un raport cuprinzând constatările examinării independente a sondei, inclusiv o declarație din partea operatorului sondei care precizează că, după examinarea raportului și a constatărilor examinării de către organisme independente a sondei, gestiunea riscului cu privire la proiectarea sondei și barierele în calea pierderii controlului sunt adecvate pentru toate condițiile și împrejurările anticipate;
12. informațiile relevante în sensul altor cerințe din prezenta directivă, obținute în temeiul cerințelor de prevenire a accidentelor majore din Directiva 92/91/CEE;
13. în ceea ce privește operațiunile la sondă care urmează să fie derulate, orice informație relevantă pentru alte cerințe din cadrul prezentei directive, obținută în conformitate cu Directiva 2011/92/UE, privind prevenirea accidentelor majore care ar putea cauza daune semnificative sau grave mediului.

5. INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE CU PRIVIRE LA SISTEMUL DE VERIFICARE

Descrierile care se transmit în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (d) în legătură cu sistemele independente de verificare care se instituie în temeiul articolului 17 alineatul (1) includ:

- (a) o declarație din partea operatorului sau a proprietarului, după examinarea raportului organismului independent de verificare, conform căreia evidența elementelor critice de siguranță și sistemul de întreținere a acestora menționat în raportul privind pericolele majore sunt sau vor fi adecvate;
- (b) o descriere a sistemului de verificare, inclusiv a selecției organismelor independente de verificare, a mijloacelor de verificare a modului în care elementele critice de siguranță și de mediu și orice utilaj specificat din sistem sunt reparate corespunzător și într-o stare bună;
- (c) o descriere a mijloacelor de verificare menționate la litera (b), care include detalii privind principiile care vor fi aplicate pentru a îndeplini funcțiile în cadrul sistemului, precum și pentru a face revizuirea sistemului de-a lungul ciclului de viață a instalației, inclusiv:
  - (i) examinarea și testarea privind elementele critice de siguranță și de mediu de către organisme independente de verificare competente;
  - (ii) verificarea privind proiectarea, standardele, certificarea sau alt sistem de conformitate a elementelor critice de siguranță și de mediu;
  - (iii) examinarea progresului lucrărilor;
  - (iv) raportarea privind orice neconformități;
  - (v) măsuri de remediere luate de operator sau de proprietar.

6. INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE CU PRIVIRE LA O MODIFICARE SUBSTANȚIALĂ A UNEI INSTALAȚII, INCLUSIV MUTAREA UNEI INSTALAȚII FIXE

În cazul în care sunt aduse modificări substanțiale unei instalații, astfel cum se menționează la articolul 12 alineatul (5) și la articolul 13 alineatul (4), raportul modificat privind pericolele majore, care cuprinde modificările substanțiale și care se transmite în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (f), include cel puțin următoarele informații:

1. numele și adresa operatorului sau a proprietarului;
2. un rezumat privind modul de implicare a oricărui lucrător în pregătirea raportului revizuit privind pericolele majore;
3. detalii suficiente pentru a actualiza complet raportul anterior privind pericolele majore și planul intern de intervenție în caz de urgență aferent referitor la instalație și pentru a demonstra că riscurile de pericole majore sunt reduse la un nivel acceptabil;
4. în cazul în care o instalație fixă de producție este scoasă din uz:
  - (a) modalitățile de izolare a tuturor substanțelor periculoase, iar în cazul sondelor conectate la instalație, izolarea definitivă a sondelor de instalație și de mediu;
  - (b) o descriere a riscurilor de pericole majore asociate cu dezafectarea instalației pentru lucrători și mediu, cu populația totală expusă și cu măsurile de control al riscului;
  - (c) modalitățile de intervenție în caz de urgență pentru a asigura evacuarea și salvarea personalului în condiții de siguranță și pentru a menține în funcțiune sistemele de control cu scopul de a preveni un accident major pentru mediul înconjurător.

7. INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE ÎNTR-O NOTIFICARE PRIVIND OPERAȚIUNILE COMBINATE

Notificarea privind operațiunile combinate, pregătită în temeiul articolului 16 și care se transmite în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (i), include cel puțin următoarele informații:

1. numele și adresa operatorului care prezintă notificarea;
2. în cazul în care alți operatori sau proprietari sunt implicați în operațiunile combinate, numele și adresele acestora, inclusiv o confirmare conform căreia sunt de acord cu conținutului notificării;
3. o descriere, sub forma unui document de sinteză autorizat de toate părțile care contribuie la acesta, a modului în care sistemele de gestionare pentru instalațiile implicate în operațiunea combinată vor fi coordonate, astfel încât riscul de producere a unui accident major să fie redus la un nivel acceptabil;
4. o descriere a oricărui echipament care trebuie utilizat în cazul operațiunii combinate, dar care nu este descris în raportul actual privind pericolele majore referitor la oricare dintre instalațiile implicate în operațiunile combinate;
5. un rezumat al evaluării riscurilor realizată de toți operatorii și proprietarii implicați în operațiunile combinate, care include:
  - (a) o descriere a oricărei operațiuni desfășurate în timpul operațiunii combinate care poate comporta pericole susceptibile de a cauza un accident major pe o instalație sau în legătură cu o instalație;
  - (b) o descriere a oricăror măsuri de control al riscurilor puse în aplicare ca urmare a evaluării riscului;
6. o descriere a operațiunii combinate și a programului de lucru.

8. INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE CU PRIVIRE LA POLITICA GENERALĂ DE PREVENIRE A ACCIDENTELOR MAJORE

Politica generală de prevenire a accidentelor majore, pregătită în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) și care se transmite în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (a), include următoarele informații, fără a se limita însă la acestea:

1. responsabilitatea la nivelul consiliului de conducere al societăților pentru garantarea continuă a faptului că politica generală de prevenire a accidentelor majore este adecvată, pusă în aplicare și funcționează după plan;
2. măsuri pentru instituirea și menținerea unei culturi puternice a siguranței, cu o probabilitate ridicată de funcționare continuă în condiții de siguranță;

3. anvergura și intensitatea auditului procesului;
4. măsuri de recompensare și recunoaștere a comportamentelor dorite;
5. evaluarea capacităților și a obiectivelor societății;
6. măsuri pentru menținerea standardelor de siguranță și de protecție a mediului, ca valoare fundamentală a societății;
7. sisteme formale de comandă și de control care includ membrii consiliului de conducere și conducerea superioară a societății;
8. abordarea privind competența la toate nivelurile societății;
9. măsura în care punctele 1-8 se aplică operațiunilor petroliere și gazeiere offshore ale societății, desfășurate în afara Uniunii.

9. INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE CU PRIVIRE LA UN SISTEM DE GESTIONARE A SIGURANȚEI ȘI A MEDIULUI

Sistemul de gestionare a siguranței și a mediului, pregătit în temeiul articolului 19 alineatul (3) și care se transmite în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (b), include următoarele informații, fără a se limita însă la acestea:

1. structura organizațională și rolurile și responsabilitățile personalului;
2. identificarea și evaluarea pericolelor majore, precum și probabilitatea și consecințele potențiale ale acestora;
3. integrarea impactului asupra mediului în cadrul evaluărilor riscurilor majore din raportul privind pericolele majore;
4. controalele pericolelor majore pe durata operațiunilor normale;
5. gestionarea schimbărilor;
6. planificarea și intervenția în caz de urgență;
7. limitarea daunelor aduse mediului;
8. monitorizarea performanței;
9. sistemele de audit și de revizuire; precum și
10. măsurile instituite pentru participarea la consultări tripartite și modul de punere în aplicare a acțiunilor rezultate în urma consultărilor respective.

10. INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE ÎNTR-UN PLAN INTERN DE INTERVENȚIE ÎN CAZ DE URGENȚĂ

Planurile interne de intervenție în caz de urgență, pregătite în temeiul articolului 14 și care se transmit în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (g), includ următoarele informații, fără a se limita însă la acestea:

1. numele și funcțiile persoanelor autorizate să inițieze proceduri de urgență și ale persoanei care conduce intervenția internă în caz de urgență;
2. numele sau funcția persoanelor care au responsabilitatea de a coopera cu autoritatea sau autoritățile responsabile de planul extern de intervenție în caz de urgență;
3. o descriere a tuturor condițiilor sau evenimentelor previzibile care ar putea produce un accident major, astfel cum sunt descrise în raportul privind pericolele majore la care este anexat planul;
4. o descriere a acțiunilor care vor fi întreprinse cu scopul de a controla condițiile sau evenimentele care ar putea cauza un accident major și de a limita consecințele acestora;
5. o descriere a echipamentelor și resurselor disponibile, inclusiv pentru limitarea eventualelor scurgeri;

6. modalitățile de limitare a riscurilor pentru persoanele care se află pe instalație și pentru mediu, inclusiv modul în care sunt transmise alertele și măsurile care trebuie luate de persoane la primirea alertei;
  7. în cazul unei operațiuni combinate, modalitățile de coordonare a sistemelor de evacuare și de salvare între instalațiile în cauză pentru a asigura o șansă ridicată de supraviețuire persoanelor care se află pe instalații în timpul unui accident major;
  8. o estimare a eficienței intervenției în cazul unei scurgeri de petrol. Condițiile de mediu care trebuie avute în vedere în acest calcul al intervenției includ:
    - (i) vremea, inclusiv vântul, vizibilitatea, precipitațiile și temperatura;
    - (ii) stările mării, marea și curenții;
    - (iii) prezența gheții și a resturilor;
    - (iv) orele de lumină naturală; precum și
    - (v) alte condiții de mediu cunoscute care ar putea influența eficiența echipamentelor de intervenție sau eficacitatea generală a unei acțiuni de intervenție;
  9. sistemele care oferă o alertă timpurie cu privire la un accident major autorității sau autorităților responsabile cu inițierea planului extern de intervenție în caz de urgență, tipul de informații care ar trebui incluse într-o alertă inițială și sistemele de furnizare a informațiilor mai amănunțite pe măsură ce acestea devin disponibile;
  10. sistemele care vizează formarea personalului în ceea ce privește obligațiile pe care trebuie să le îndeplinească și, în cazul în care este necesar, coordonarea acestora cu serviciile externe de urgență;
  11. sistemele care vizează coordonarea intervențiilor interne și externe de urgență;
  12. dovada privind evaluările anterioare cu privire la substanțele chimice utilizate ca agent de dispersie, care au fost efectuate pentru a reduce la minimum implicațiile asupra sănătății publice și daunele suplimentare aduse mediului.
-

ANEXA II

Raporturile privind operațiunile la sondă transmise în temeiul articolului 15 alineatul (4)

Rapoartele care se transmit autorității competente în temeiul articolului 15 alineatul (4) includ cel puțin următoarele informații:

1. numele și adresa operatorului instalației;
  2. denumirea instalației și numele și adresa operatorului sau proprietarului instalației;
  3. detaliile privind identificarea sondei și orice asociere cu instalații sau infrastructură conectată;
  4. un rezumat al operațiunilor efectuate de la începerea operațiunilor sau de la raportul anterior;
  5. diametrul și adâncimea reală verticală și măsurată a:
    - (a) oricărui puț de foraj; precum și
    - (b) a oricărui tubaj instalat;
  6. densitatea fluidului de foraj la momentul elaborării raportului; precum și
  7. în cazul operațiunilor referitoare la o sondă existentă, starea de funcționare actuală a acesteia.
-

ANEXA III

Dispoziții privind desemnarea și funcționarea autorității competente în temeiul articolelor 8 și 9

1. DISPOZIȚII PRIVIND STATELE MEMBRE

1. În scopul numirii unei autorități competente responsabile cu îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la articolul 8, statele membre aplică cel puțin următoarele:

- (a) adoptă măsuri de organizare care permit îndeplinirea eficientă a tuturor obligațiilor atribuite autorității competente în cuprinsul prezentei directive, inclusiv măsuri de reglementare în materie de siguranță și de protecție a mediului într-un mod echitabil;
- (b) elaborarea unei declarații de politică care descrie obiectivele privind supravegherea și aplicarea legislației și obligațiile autorității competente în scopul asigurării transparenței, consecvenței, proporționalității și obiectivității în reglementarea operațiunilor petroliere și gazeiere offshore.

2. Statele membre adoptă dispozițiile necesare pentru intrarea în vigoare a măsurilor menționate la punctul 1, inclusiv:

- (a) finanțarea unei expertize specializate suficiente, disponibile fie intern, fie prin acorduri formale cu părți terțe, sau ambele, astfel încât autoritatea competentă să poată inspecta și investiga operațiunile, adopta măsuri de asigurare a respectării legii și gestiona rapoartele privind pericolele majore și notificările;
- (b) în cazul în care se face apel la surse externe de expertiză, finanțarea elaborării unor ghiduri suficiente în formă scrisă și a activității de supraveghere pentru a menține coerența abordării și pentru a asigura faptul că autoritatea competentă numită legal își păstrează responsabilitatea deplină în temeiul prezentei directive;
- (c) finanțarea formării esențiale, comunicării, accesului la tehnologie, a cheltuielilor de deplasare și de ședere ale personalului autorității competente pentru îndeplinirea atribuțiilor acestuia și pentru a facilita cooperarea activă dintre autoritățile competente în conformitate cu articolul 27;
- (d) dacă este cazul, solicitarea rambursării către autoritatea competentă de către operatori sau proprietari a costului îndeplinirii atribuțiilor acesteia în temeiul prezentei directive;
- (e) finanțarea și încurajarea activităților de cercetare conform atribuțiilor autorității competente prevăzute de prezenta directivă;
- (f) asigurarea finanțării pentru întocmirea de rapoarte de către autoritatea competentă.

2. DISPOZIȚII PRIVIND FUNCȚIONAREA AUTORITĂȚII COMPETENTE

1. În vederea îndeplinirii eficiente a atribuțiilor sale în temeiul articolului 9, autoritatea competentă pregătește:

- (a) o strategie scrisă care prezintă atribuțiile, prioritățile sale de acțiune, de exemplu cu privire la proiectarea și exploatarea instalațiilor, gestionarea integrității și capacitatea de pregătire și intervenție în caz de urgență, precum și modul în care aceasta este organizată;
- (b) procedurile operaționale care descriu modul în care va examina și va pune în aplicare obligațiile operatorilor și ale proprietarilor prevăzute în prezenta directivă, inclusiv modul în care aceasta va trata, evalua și aproba rapoartele privind pericolele majore, în care va trata notificările privind operațiunile la sondă și în care trebuie să fie stabilită frecvența inspecțiilor privind măsurile de control al pericolelor majore (inclusiv pentru mediu) referitoare la o anumită instalație sau activitate;
- (c) procedurile care îi permit autorității competente să își îndeplinească atribuțiile fără a aduce atingere altor responsabilități, legate, de exemplu, de operațiunile petroliere și gazeiere onshore și de regimurile prevăzute în Directiva 92/91/CEE;
- (d) în cazul în care autoritatea competentă este cuprinsă în mai multe organisme, un acord formal de stabilire a mecanismelor necesare în vederea gestionării comune a autorității competente, inclusiv supravegherea, monitorizarea și revizuirile de către organele superioare de conducere, planificarea în comun și inspecția, diviziunea responsabilităților pentru gestionarea rapoartelor privind pericolele majore, investigarea comună, comunicările interne și rapoartele care urmează să fie publicate extern în comun.

2. Procedurile detaliate de evaluare a rapoartelor privind pericolele majore necesită furnizarea tuturor informațiilor faptice și de altă natură, solicitate în temeiul prezentei directive, de către operator sau proprietar. Autoritățile competente se asigură că cel puțin cerințele pentru următoarele informații sunt specificate clar în ghidurile adresate operatorilor și proprietarilor:
- (a) toate pericolele previzibile, având potențialul de a provoca un accident major, inclusiv la adresa mediului, au fost identificate, riscurile acestora au fost evaluate și au fost identificate măsuri, inclusiv de urgență, pentru a controla riscurile;
  - (b) sistemul de gestionare a siguranței și a mediului este descris în mod corespunzător, pentru a demonstra respectarea prezentei directive;
  - (c) au fost descrise măsuri adecvate pentru verificarea de către organisme independente și pentru efectuarea auditului de către operator sau proprietar.
3. Atunci când efectuează o examinare amănunțită a rapoartelor privind pericolele majore, autoritatea competentă se asigură că:
- (a) toate informațiile faptice necesare sunt furnizate;
  - (b) operatorul sau proprietarul a identificat toate pericolele de accidente majore previzibile în mod rezonabil, la adresa instalației și a funcțiilor acesteia, împreună cu eventualele evenimente potențiale de declanșare, precum și faptul că metodologia și criteriile de evaluare adoptate pentru evaluarea riscurilor de accidente majore, inclusiv factorii de incertitudine în analiză, au fost explicate în mod clar;
  - (c) evaluările riscurilor au luat în considerare toate etapele relevante în ciclul de viață al instalației și au anticipat toate situațiile previzibile, inclusiv:
    - (i) modul în care deciziile de proiectare, descrise în notificarea privind proiectarea, au ținut seama de gestionarea riscurilor, astfel încât să asigure aplicarea principiilor inerente de siguranță și de mediu;
    - (ii) modul în care se vor derula operațiunile de la instalația aflată în funcțiune;
    - (iii) modul în care operațiunile la sondă vor fi efectuate și suspendate temporar înainte de începerea producției de la o instalație de producție;
    - (iv) modul în care se vor efectua operațiuni combinate cu o altă instalație;
    - (v) modul în care instalația va fi dezafectată.
  - (d) modul în care se intenționează punerea în aplicare a măsurilor de reducere a riscurilor, dacă acest lucru este necesar pentru a reduce riscurile la un nivel acceptabil;
  - (e) dacă, în stabilirea măsurilor necesare pentru atingerea unor niveluri acceptabile de risc, operatorul sau proprietarul a demonstrat în mod clar faptul că a ținut seama de bunele practici relevante și de o apreciere bazată pe bunele practici de inginerie, cele mai bune practici de gestionare și de principii privind factorii umani și organizaționali;
  - (f) dacă măsurile și modalitățile de detectare și intervenție rapidă și eficientă la o situație de urgență sunt clar identificate și justificate;
  - (g) modul în care modalitățile și măsurile de evacuare și de salvare menite să limiteze escaladarea unui caz de urgență și să reducă impactul acestuia asupra mediului sunt integrate în mod logic și sistematic, ținând seama de condițiile probabile de urgență în care vor fi întreprinse;
  - (h) modul în care cerințele sunt incorporate în planurile interne de intervenție în caz de urgență și dacă autorității competente i-a fost transmisă o copie sau o descriere adecvată a planului intern de intervenție în caz de urgență;
  - (i) dacă sistemul de gestionare a siguranței și a mediului descris în raportul privind pericolele majore este adecvat pentru a asigura controlul pericolelor majore în fiecare etapă a ciclului de viață al instalației și asigură respectarea tuturor dispozițiilor legale, precum și auditul și punerea în aplicare a recomandărilor de audit;
  - (j) dacă sistemul de verificare de către organisme independente este explicat clar.

ANEXA IV

Dispozițiile prevăzute de operatori și de proprietari în vederea prevenirii accidentelor majore în temeiul articolului 19

1. Statele membre se asigură că operatorii și proprietarii:
  - (a) acordă o atenție specială evaluării cerințelor de fiabilitate și de integritate cu privire la toate sistemele critice de siguranță și de mediu și își stabilesc sistemele de inspecție și de întreținere în vederea atingerii nivelului necesar de integritate privind siguranța și mediul;
  - (b) iau măsuri adecvate pentru a se asigura, în măsura posibilului, că nu există vreo eliberare neplanificată de substanțe periculoase din conductele, navele și sistemele prevăzute pentru izolarea acestora în condiții de siguranță. Mai mult, operatorii și proprietarii se asigură că nicio defecțiune a barierei de izolare nu poate conduce la un accident major;
  - (c) pregătesc un inventar privind echipamentele disponibile, proprietarii acestora, locația, transportul acestora și modul în care sunt distribuite pe instalație, precum și orice entități relevante pentru punerea în aplicare a planului intern de intervenție în caz de urgență. Inventarul identifică măsurile introduse pentru a garanta că echipamentele și procedurile sunt menținute în condiții de exploatare;
  - (d) dispun de un cadru adecvat pentru monitorizarea respectării tuturor dispozițiilor statutare relevante, prin integrarea atribuțiilor lor statutare privind controlul pericolelor majore și protecția mediului în cadrul procedurilor lor standard de operare; precum și
  - (e) acordă o atenție specială formării și menținerii unei culturi solide privind siguranța, care să implice o probabilitate ridicată de exploatare continuă în condiții de siguranță, inclusiv cu privire la asigurarea cooperării lucrătorilor, prin măsuri cum ar fi:
    - (i) respectarea clară a consultărilor tripartite și a acțiunilor care decurg din acestea;
    - (ii) încurajarea și recompensarea raportării accidentelor și a evenimentelor la limita de producere a unui accident;
    - (iii) cooperarea cu reprezentanții aleși în domeniul siguranței;
    - (iv) protecția informatorilor.
2. Statele membre garantează faptul că industria de profil cooperează cu autoritățile competente pentru a stabili și a pune în aplicare planul de priorități pentru dezvoltarea standardelor, a ghidurilor și a normelor care vor permite punerea în aplicare a celor mai bune practici privind prevenirea accidentelor majore și, după caz, limitarea consecințelor accidentelor majore.

ANEXA V

Selecția organismului independent de verificare și proiectarea de sisteme de verificare independente în temeiul articolului 17 alineatul (3)

1. Statele membre solicită operatorului sau proprietarului să asigure îndeplinirea următoarelor cerințe cu privire la independența organismului independent de verificare față de operator și de proprietar:
    - (a) funcția pe care o are nu impune organismului independent de verificare să examineze vreun aspect legat de elementul critic de siguranță sau de mediu sau orice parte a unei instalații, a unei sonde sau a proiectului unei sonde în care acesta a fost implicat anterior activității de verificare, sau în cazul căruia obiectivitatea sa ar putea fi compromisă;
    - (b) organismul independent de verificare este suficient de independent față de sistemul de gestionare care are în prezent sau a avut vreo responsabilitate pentru orice aspect legat de o componentă care face obiectul sistemului de verificare independentă sau de examinare a sondei, pentru a garanta faptul că va fi obiectiv în îndeplinirea funcțiilor sale în cadrul sistemului.
  2. Statele membre solicită operatorului sau proprietarului să se asigure că, în ceea ce privește sistemul de verificare independentă privind o instalație sau o sondă, sunt îndeplinite următoarele condiții:
    - (a) organismul independent de verificare are competența tehnică adecvată, inclusiv, dacă este necesar, un număr suficient de membri ai personalului având o calificare adecvată și o experiență suficientă care îndeplinesc cerințele punctului 1 din prezenta anexă;
    - (b) sarcinile în cadrul sistemului de verificare independentă sunt alocate în mod corespunzător de către organismul independent de verificare către personalul calificat pentru îndeplinirea acestora;
    - (c) mecanismele adecvate sunt pregătite pentru a asigura fluxul de informații între operator sau proprietar și organismul independent de verificare;
    - (d) organismului independent de verificare i se acordă autoritate suficientă pentru a-și putea îndeplini funcțiile în mod eficient.
  3. Modificările substanțiale sunt aduse la cunoștința organismului independent de verificare în vederea unei verificări suplimentare în conformitate cu sistemul de verificare independentă, iar rezultatele verificării suplimentare sunt comunicate autorității competente, la cerere.
-

ANEXA VI

Informații privind prioritățile de cooperare între operatori și proprietari și autoritățile competente în temeiul articolului 19 alineatul (7)

Aspectele care trebuie luate în considerare pentru stabilirea priorităților de dezvoltare a standardelor și ghidurilor au efecte practice asupra prevenirii accidentelor majore și limitării consecințelor acestora. Acestea includ:

- (a) îmbunătățirea integrității sondei, a echipamentelor și a barierelor pentru controlul sondei și monitorizarea eficacității acestora;
  - (b) îmbunătățirea izolării principale;
  - (c) îmbunătățirea izolării secundare care să împiedice extinderea unui accident incipient major, inclusiv a exploziilor sondelor;
  - (d) existența unui proces decizional fiabil;
  - (e) gestionarea și supravegherea operațiunilor care sunt expuse unor pericole majore;
  - (f) competența titularilor de posturi-cheie;
  - (g) gestionarea eficace a riscurilor;
  - (h) evaluarea privind fiabilitatea sistemelor critice de siguranță și de mediu;
  - (i) indicatorii principali de performanță;
  - (j) integrarea efectivă a sistemelor de gestionare a siguranței și a mediului între operatori și proprietari și alte entități implicate în operațiunile petroliere și gaziere offshore.
-

ANEXA VII

Informații care trebuie incluse în planurile externe de intervenție în caz de urgență în temeiul articolului 29

Planurile externe de intervenție în caz de urgență pregătite în temeiul articolului 29 includ următoarele elemente, fără a se limita însă la acestea:

- (a) numele și funcțiile persoanelor autorizate să inițieze proceduri de urgență, precum și ale persoanelor autorizate să conducă intervenția externă în caz de urgență;
  - (b) sistemele pentru primirea unor alerte timpurii privind accidentele, precum și alertele și procedurile de intervenție în caz de urgență asociate acestora;
  - (c) sistemele pentru coordonarea resurselor necesare în vederea punerii în aplicare a planului extern de intervenție în caz de urgență;
  - (d) sistemele care vizează furnizarea de asistență pentru intervenția internă în caz de urgență;
  - (e) o descriere amănunțită a sistemelor externe de intervenție în caz de urgență;
  - (f) modalitățile de furnizare a informațiilor și a recomandărilor adecvate cu privire la un accident major către persoanele și organizațiile care pot fi afectate de acesta;
  - (g) modalitățile de furnizare a informațiilor către serviciile de urgență din alte state membre sau către Comisie în cazul unui accident major cu posibile consecințe transfrontaliere;
  - (h) modalitățile de atenuare a efectelor negative asupra florei și faunei sălbatice, atât onshore cât și offshore, inclusiv a situațiilor în care animalele contaminate cu petrol ajung la țărm înaintea scurgerilor efective.
-

ANEXA VIII

Informații care trebuie incluse în pregătirea planurilor externe de intervenție în caz de urgență în temeiul articolului 29

1. Autoritatea sau autoritățile responsabile cu coordonarea intervenției în caz de urgență prevăd următoarele:
    - (a) un inventar privind echipamentele disponibile, proprietarii, amplasamentul acestuia, mijloacele de transport și modul de distribuire al acestora la locul accidentului major;
    - (b) o descriere a măsurilor instituite pentru a garanta că echipamentele și procedurile sunt menținute în condiții de funcționare;
    - (c) un inventar al echipamentelor deținute de industria de profil care pot fi puse la dispoziție în caz de urgență;
    - (d) o descriere a sistemelor generale de intervenție în caz de accidente majore, inclusiv competențele și responsabilitățile tuturor părților implicate și ale organismelor responsabile cu întreținerea unor astfel de sisteme;
    - (e) măsuri pentru a garanta faptul că echipamentele, personalul și procedurile sunt disponibile și actualizate și un număr suficient de membri ai personalului format este disponibil în orice moment;
    - (f) dovada privind evaluările anterioare cu privire la mediu și sănătate ale oricărei substanțe chimice prevăzute a fi utilizată ca agent de dispersie.
  2. Planurile externe de intervenție în caz de urgență explică în mod clar rolul autorităților, al serviciilor de urgență, al coordonatorilor și al altor factori care participă în mod activ la intervenția în caz de urgență, astfel încât cooperarea să fie asigurată în toate intervențiile în caz de accidente majore.
  3. Sistemele includ dispoziții pentru a interveni în situații în care statul membru ar putea să nu facă față în cazul unui accident major sau care ar putea depăși frontierele acestuia prin:
    - (a) schimbul de planuri externe de intervenție în caz de urgență cu statele membre învecinate și Comisie;
    - (b) întocmirea inventarelor la nivel transfrontalier privind activele în caz de intervenție, atât cele deținute de industria de profil, cât și cele publice, precum și toate adaptările necesare pentru a asigura compatibilitatea echipamentelor și procedurilor între țările învecinate și statele membre;
    - (c) proceduri pentru recurgerea la mecanismul Uniunii de protecție civilă;
    - (d) planificarea unor exerciții transfrontaliere de intervenție externă în caz de urgență.
-

ANEXA IX

Schimbul de informații și transparența

1. Formatul comun de raportare a datelor pentru indicatorii privind pericolele majore permite compararea informațiilor de la autoritățile competente și de la operatorii și proprietarii individuali.
  2. Printre informațiile care urmează să fie partajate de autoritățile competente și de operatori și proprietari se numără:
    - (a) scurgerile neintenționate de petrol, gaze sau alte substanțe periculoase, în stare de ardere sau nu;
    - (b) pierderea controlului asupra sondei, situație care necesită declanșarea echipamentelor de control ale sondei, sau defecțiunea unei bariere la sondă, necesitând înlocuirea sau reparația acesteia;
    - (c) defecțiunea unui element critic de siguranță și de mediu;
    - (d) pierderea semnificativă a integrității structurale sau pierderea protecției împotriva efectelor incendiului sau exploziei, ori pierderea menținerii poziției în cazul unei instalații mobile;
    - (e) navele aflate pe o traiectorie de coliziune și coliziunile efective ale navelor cu o instalație offshore;
    - (f) accidente implicând elicoptere care se produc pe instalațiile offshore sau în apropierea acestora;
    - (g) orice accident mortal;
    - (h) orice vătămare gravă a cinci sau mai multe persoane afectate de același accident;
    - (i) orice evacuare a personalului;
    - (j) un incident de mediu major.
  3. Rapoartele anuale care trebuie transmise de statele membre în temeiul articolului 25 conțin cel puțin următoarele informații:
    - (a) numărul, vechimea și amplasamentul instalațiilor;
    - (b) numărul și tipul de inspecții și investigații efectuate, orice măsuri de asigurare a respectării legii sau condamnări;
    - (c) datele referitoare la incidente în conformitate cu sistemul comun de raportare prevăzut la articolul 23;
    - (d) orice modificare majoră adusă cadrului de reglementare offshore;
    - (e) comportamentul operațiunilor petroliere și gaziere offshore în raport cu prevenirea accidentelor majore și limitarea consecințelor acestora, în eventualitatea producerii.
  4. Informațiile menționate la punctul 2 constau în informații atât factive, cât și analitice cu privire la operațiunile petroliere și gaziere și nu sunt ambigue. Informațiile și datele sunt furnizate astfel încât performanța operatorilor și proprietarilor individuali să poată fi comparată în cadrul statului membru, iar performanța industriei de profil în ansamblu să poată fi comparată între statele membre.
  5. Informațiile colectate și agregate menționate la punctul 2 permit statelor membre furnizarea unui avertisment prealabil cu privire la deteriorarea potențială a barierelor critice pentru siguranță și mediu, precum și luarea unor măsuri preventive. Informațiile demonstrează, de asemenea, eficacitatea generală a măsurilor și a controalelor puse în aplicare de operatorii și de proprietarii individuali, precum și de industria de profil în ansamblu, în special pentru a preveni accidentele majore și pentru a reduce la minimum riscurile pentru mediu.
  6. Pentru a respecta cerințele articolului 24, este elaborat un format simplificat pentru a facilita publicarea datelor relevante în temeiul punctului 2 din prezenta anexă și pregătirea rapoartelor în temeiul articolului 25, într-un mod care să fie ușor accesibil publicului și care să faciliteze compararea transfrontalieră a datelor.
-

DECLARAȚIA COMISIEI

1. Comisia regretă faptul că, în temeiul articolului 41 alineatele (3) și (5), unele state membre sunt scutite parțial de obligația de a transpune directiva și este de părere că aceste derogări nu trebuie considerate drept un precedent, pentru a nu se aduce atingere integrității dreptului UE.

2. Comisia observă că statele membre pot utiliza opțiunea de a nu transpune și a nu aplica articolul 20 din directivă dacă în jurisdicția lor nu este înregistrată, în prezent, nicio societate care desfășoară operațiuni offshore în afara Uniunii.

Pentru a se asigura aplicarea eficace a acestei directive, Comisia subliniază că statelor membre în cauză le revine obligația de a garanta că societățile deja înregistrate pe teritoriile lor nu eludează obiectivele directivei extinzându-și domeniul de activitate pentru a include operațiuni offshore fără a notifica această extindere autorităților naționale competente, astfel încât acestea să poată lua măsurile necesare pentru a asigura aplicarea integrală a articolului 20.

Comisia va lua toate măsurile necesare împotriva eventualelor eludări care i-ar putea fi aduse la cunoștință.
